

Національний університет "Острозька академія"

Навчально-науковий інститут лінгвістики

Кафедра комп'ютерної лінгвістики

Кваліфікаційна робота

на тему

Мовні засоби маніпулятивного впливу в іншомовному середовищі

Виконала: студентка 2 курсу, групи МКЛІ-2

спеціальності: 035 Філологія

спеціалізації: 035.10 Прикладна лінгвістика

Савенюк А.Ф.

Керівник : Поліщук В.Л.

кандидат філологічних наук, доцент

Рецензент _____

(прізвище та ініціали)

Роботу розглянуто і допущено до захисту
на засіданні кафедри комп'ютерної лінгвістики

протокол № ___ від “ ___ ” _____ 2024 р.

Зав.кафедри _____ Леся КОЦЮК

Острог – 2024 рік

ВСТУП

Мовні засоби маніпулятивного впливу посідають важливе місце в сучасному медійному дискурсі, стаючи одним із основних інструментів формування суспільної думки. Особливу актуальність ця проблема набуває у глобалізованому світі, де інформаційні потоки долають мовні та культурні кордони, що дозволяє маніпулятивним технікам набувати універсального характеру. Дослідження маніпулятивного впливу в іншомовному середовищі сприяє виявленню специфіки адаптації мовних прийомів до різних аудиторій, підкреслюючи важливість риторичних стратегій у формуванні громадської думки. Аналіз висловлювань медіапосередника Такера Карлсона, одного з найвпливовіших американських журналістів, є показовим для дослідження лексико-семантичних, синтаксичних і прагматичних аспектів маніпуляції, які він використовує у своїй риторичній діяльності.

Актуальність дослідження полягає у необхідності системного вивчення лінгвістичних і психолінгвістичних прийомів маніпуляції в умовах інформаційного суспільства, де медіа відіграють провідну роль у впливі на мислення та поведінку аудиторії. Особливу увагу привертає проблема міжкультурного сприйняття таких прийомів, оскільки їхній вплив у іншомовному середовищі може відрізнитися через культурні, соціальні та лінгвістичні фактори. Таким чином, дослідження риторичної діяльності Карлсона не лише сприяє розумінню механізмів мовної маніпуляції, але й підкреслює важливість підвищення медіаграмотності та формування критичного мислення для протидії впливу маніпулятивного медіадискурсу.

Мета і завдання дослідження. Мета роботи полягає у визначенні мовних засобів маніпулятивного впливу в іншомовному середовищі на прикладі висловлювань Такера Карлсона та їх ролі у формуванні суспільної думки.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**:

1. Визначити термінологічне значення поняття "маніпуляція" та її основні функції
2. Вивчити історичні передумови використання мови для маніпулятивних цілей
3. Виявити лексико-семантичні, синтаксичні, стилістичні засоби, які використовуються в його дискурсі для досягнення маніпулятивного ефекту

4. Порівняти прагматичні прийоми маніпуляції у висловлюваннях Карлсона в американському та іншомовному середовищах

5. Дослідити психолінгвістичні аспекти впливу його риторики на аудиторію в іншомовному контексті

Об'єктом дослідження є мовні засоби маніпулятивного впливу в сучасному англомовному медіадискурсі.

Предметом дослідження виступають риторичні прийоми, лексико-семантичні особливості та стилістичні засоби висловлювань Такера Карлсона.

У процесі написання кваліфікаційної роботи було використано комплексний підхід, що охоплює різні **методи дослідження**. Зокрема, застосовувалися такі методи:

1. Описовий метод для систематизації теоретичного матеріалу, пов'язаного з визначенням терміну «маніпуляція», її функцій, а також історичних передумов використання мови для маніпулятивних цілей.
2. Контекстуальний аналіз для аналізу мовних засобів маніпулятивного впливу у висловлюваннях Такера Карлсона. Зокрема, було досліджено, як лексико-семантичні, синтаксичні та стилістичні засоби використовуються в контексті його риторики для створення маніпулятивного впливу на аудиторію.
3. Лексико-семантичний аналіз дозволив виявити конкретні мовні одиниці, такі як ключові слова, метафори, епітети, та дослідити, як вони слугують інструментами маніпуляції.
4. Синтаксичний та стилістичний аналіз застосовувався для вивчення синтаксичних конструкцій і стилістичних прийомів.
5. Прагматичний аналіз використовувався для розгляду прагматичних аспектів маніпуляції цей. Він дозволив дослідити, як Такер Карлсон адаптує свої висловлювання до аудиторії в різних мовних середовищах, а також вивчити комунікативні стратегії, спрямовані на досягнення маніпулятивного впливу.
6. Психолінгвістичний аналіз для дослідження впливу риторики Карлсона на емоції, переконання та поведінку аудиторії.

7. Порівняльний аналіз використовувався для вивчення відмінностей у використанні маніпулятивних прийомів у висловлюваннях Карлсона в американському та іншомовному середовищах.
8. Кількісний аналіз дозволив підрахувати частотність використання певних мовних і стилістичних засобів у промовах Карлсона.

Матеріалом дослідження є мовні висловлювання Такера Карлсона, зібрані з наступних джерел: Телеефіри програми "Tucker Carlson Tonight" на телеканалі Fox News з 1-го листопада 2022 року до 30 березня 2023 року, зокрема випуски від: 20 листопада 2022 року, 15 лютого 2023 року та 10 березня 2023 року. Lex Fridman Podcast від 22 листопада 2024 року та інтерв'ю Fox News від 15 травня 2023 року. Стаття "The Role of Ukraine in Global Politics by Tucker Carlson" (Fox News, лютий 2023 року); "Tucker Carlson's history of fearmongering about white replacement, genocide, and race war" (Media Matters for America). RT News (2023); Стаття "Tucker Carlson Propaganda Video Shared on Russian State Media" (The Guardian, квітень 2023 року).

Наукова новизна. Уперше проведено цілісний аналіз мовних засобів маніпулятивного впливу у висловлюваннях Такера Карлсона в іншомовному контексті. Встановлено специфіку використання риторичних прийомів у міжкультурній комунікації, а також визначено роль стилістичних засобів у формуванні медіавпливу.

Практичне значення дослідження. Результати дослідження можуть бути використані для створення освітніх програм із медіаграмотності, розробки навчальних курсів із аналізу маніпулятивного дискурсу, а також у практиці викладання лінгвістики та міжкультурної комунікації.

Апробація результатів роботи відбулася шляхом публікації статті «Психолінгвістичний вплив риторики Такера Карлсона на аудиторію в іншомовному контексті» на науковому блозі Національного університету «Острозька академія»

Структура роботи. Магістерська робота складається з трьох розділів із висновками до кожного пункту розділу, загальних висновків, списку використаної літератури з 84-х позицій. Загальний обсяг роботи становить 78 сторінки. Основний

текст дослідження подано на 74-х сторінках. У першому розділі викладено теоретичні основи мовної маніпуляції та медіадискурсу. Другий розділ присвячено аналізу висловлювань Такера Карлсона, а третій — характеристиці маніпулятивних стратегій у міжкультурному середовищі.

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ В ІНШОМОВНОМУ ДИСКУРСІ.....	6
1.1. Термінологічне визначення маніпуляції та її функції.....	6
1.2. Історичні передумови використання мови для маніпулятивних цілей.....	15
1.3. Аспекти мовного маніпулювання.....	21
РОЗДІЛ 2. ЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ У ВИСЛОВЛЮВАННЯХ ТАКЕРА КАРЛСОНА	26
2.1. Загальна характеристика висловлювань Такера Карлсона.....	26
2.2. Лексико-семантичні засоби маніпулятивного впливу в дискурсі Такера Карлсона.....	33
2.3. Синтаксичні та стилістичні засоби маніпуляції в риториці Карлсон.....	40
РОЗДІЛ 3. ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ В ІНШОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ НА ОСНОВІ ВИСЛОВЛЮВАНЬ ТАКЕРА КАРЛСОНА.....	53
3.1. Характеристики прагматичного впливу в риториці Такера Карлсона.....	53
3.2. Порівняння прагматичних прийомів маніпуляції у висловлюваннях Карлсона в американському та іншомовному середовищах.....	59
3.3. Психолінгвістичні аспекти впливу риторики Карлсона на аудиторію в іншомовному контексті	62
ВИСНОВКИ	71
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	76

РОЗДІЛ I

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ В ІНШОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

1.1. Термінологічне визначення маніпуляції та її функції

Маніпуляція — це прихований вплив на свідомість, емоції чи поведінку людини або групи осіб, який здійснюється з метою досягнення певних цілей без їхнього усвідомлення [11]. У лінгвістиці маніпуляція розглядається як використання мовних засобів і прийомів для формування у адресата певних уявлень або рішень. Це може включати нав'язування ідей через використання емоційно забарвлених слів, метафор, евфемізмів чи риторичних конструкцій. У психології маніпуляція трактується як спосіб контролю поведінки або мислення людини через вплив на її емоції, мотивацію або слабкі сторони [25]. В соціології це явище аналізується як інструмент управління масовою свідомістю, який часто використовується для підтримки влади, ідеологій або суспільних структур [23].

Кембріджський словник англійської мови тлумачить поняття «маніпуляція» як контроль когось або чогось заради власної користі, часто несправедливим або нечесним шляхом - *"Manipulation: controlling someone or something to your own advantage, often unfairly or dishonestly."* [47].

Особливе місце маніпуляція займає в медіа, де вона використовується для впливу на широку аудиторію [28]. Це може бути викривлення інформації, створення ілюзії правдивості, акцентування емоційних аспектів чи вибіркового відбору фактів, щоб сформувати певну думку [13]. У медіа маніпуляція часто ґрунтується на використанні візуальних образів, сенсаційних заголовків та узагальнень, що викликають емоції і змушують глядачів чи читачів діяти певним чином. Основною рисою маніпуляції є її прихованість: адресат не усвідомлює, що на нього впливають. Це робить маніпуляцію одним із найпотужніших, але водночас небезпечних інструментів у сучасному інформаційному середовищі.

Сьогодні маніпуляцію застосовують у контексті міжособових взаємин та у сфері управління масовою свідомістю. М. Бабюк зазначає, що маніпуляція перебуває у полі

переплетення багатьох соціальних стосунків, контактуючи із такими феноменами людського життя, як соціальне управління, співробітництво, суперництво тощо. Актуальною проблемою визначення сутності маніпуляції є те, що він різний у різних підходах, авторська позиція накладає свій суттєвий відбиток на визначення основного змісту поняття. У психологічній літературі головний акцент зроблено саме на міжособовій маніпуляції, основна увага приділяється механізмам психічного впливу. У політології такий феномен розглядають у контексті подій, які відбуваються “тут і тепер”, відповідно аналіз часто обмежується актуальною дійсністю [45, 9].

Маніпуляція в медіа відіграє важливу роль у формуванні громадської думки, використовуючи широкий арсенал технік і засобів для прихованого впливу на аудиторію. Основною метою є зміна сприйняття реальності, формування певних поглядів або емоційного ставлення до подій, осіб чи явищ [13]. Медіа маніпуляція ґрунтується на комбінації мовних, візуальних та контекстуальних засобів, які створюють ілюзію об’єктивності та правдивості, але насправді спрямовані на досягнення прихованих цілей.

Серед основних прийомів маніпуляції в медіа варто виділити викривлення інформації, що включає свідоме спотворення або перекручування фактів для створення потрібного наративу [22]. Наприклад, новини можуть подаватися однобоко, акцентуючи увагу на емоційно насичених аспектах, таких як страждання жертв, криза чи загроза, що викликає страх або співчуття [29]. Такий підхід змушує аудиторію діяти на основі емоцій, а не раціонального аналізу.

Вибірковий відбір фактів є ще однією поширеною технікою, коли із загальної картини виділяються лише ті деталі, які підтримують певну точку зору або ідеологію. Це формує у глядачів або читачів враження, що вони отримують повну картину, хоча насправді їм подають лише частину інформації.

Особливе місце займають сенсаційні заголовки, які, будучи емоційно забарвленими та провокативними, приваблюють увагу аудиторії [17]. Такі заголовки часто перебільшують або спрощують складні питання, щоб викликати миттєву реакцію [12]. Узагальнення також є ключовим елементом медіа маніпуляції.

Використовуючи широкі, неконкретні твердження, медіа можуть створювати враження загального консенсусу чи неминучості певної події [31].

Візуальні образи відіграють не меншу роль у маніпулятивному впливі. Правильно підібрані фотографії, відео або графічні матеріали здатні створити емоційний фон, який підсилює потрібний наратив [29]. Наприклад, використання образів страждань або тріумфу може кардинально змінити сприйняття текстової інформації.

Основною рисою маніпуляції залишається її прихованість. Аудиторія часто не усвідомлює, що є об'єктом впливу, оскільки маніпуляція майстерно інтегрується в загальну структуру повідомлення. Це робить маніпуляцію одним із найнебезпечніших інструментів у сучасному інформаційному середовищі. Вона впливає на суспільні настрої, політичні рішення та соціальні установки, часто створюючи викривлену картину реальності.

Розуміння механізмів маніпуляції в медіа є критично важливим у сучасному світі, оскільки дозволяє аудиторії зберігати критичність мислення, ставити під сумнів джерела інформації та уникати впливу пропаганди або інших маніпулятивних прийомів [13].

О. Самборська, порівнюючи характеристики маніпуляції та інших видів впливу, виокремила наступні її ознаки: – маніпулятивний вплив не усвідомлюється реципієнтом¹ (ця ознака відрізняє маніпуляцію від таких видів впливу, як переконування та санкціонування, але є спільною для зараження та навіювання); – низька можливість реципієнта критично аналізувати інформацію (відмінність від переконування та санкціонування, спільність із зараженням та навіюванням); – обмежена свобода в прийнятті рішення (обмежена соціальна автономність) – ця ознака є спільною для всіх видів психологічного впливу, окрім переконування; – визнання змісту впливу морально прийнятним (характерно тільки для маніпуляції); – унеможливлення висловлення власної точки зору з боку людини, яка підпадає під вплив; – початкова розбіжність точки зору реципієнта з позицією комунікатора (властива всім видам впливу) [29].

Маніпуляція в мовознавстві є складним і багатогранним явищем, яке охоплює різні аспекти мовної діяльності людини [1]. У широкому сенсі маніпуляція може бути

визначена як процес цілеспрямованого впливу на свідомість і поведінку людей за допомогою мови, щоб досягти певних цілей, які, як правило, приховані від адресата повідомлення. Це явище часто пов'язане з прагненням впливати на думки, переконання або дії інших людей, зберігаючи при цьому враження добровільності прийняття рішень. Як зазначає Н. Ферклоу [1], мова є не тільки засобом комунікації, але й інструментом влади, що дозволяє домінуючим групам нав'язувати свої інтереси [6].

Ключові аспекти маніпуляції:

- **Прихований характер:** адресат не завжди усвідомлює, що він є об'єктом впливу.
- **Цільова спрямованість:** маніпуляція завжди має конкретну мету — змінити думки, установки або поведінку.
- **Емоційно-когнітивний вплив:** використання мови для впливу на свідомість і почуття.
- **Контекстуальна залежність:** успіх маніпуляції залежить від соціокультурного, психологічного та інформаційного середовища.

Функції маніпуляції

Маніпуляція виконує різні функції залежно від мети комунікації та обраного контексту:

1. Інформаційна функція

Маніпуляція дозволяє подати інформацію у вигідному для маніпулятора світлі, часто акцентуючи увагу на певних аспектах і приховуючи інші. Приклад: використання часткової інформації для створення позитивного або негативного образу певного явища. Маніпуляція має такі функції:

2. Емоційна функція

Основним завданням цієї функції є викликання у адресата сильних емоцій, таких як страх, гнів, радість або співчуття, щоб підсилити вплив повідомлення. Приклад: застосування драматичних епітетів або метафор.

3. Переконувальна функція

Ця функція спрямована на зміну когнітивних установок, переконань і цінностей адресата через навіювання певних ідей або стереотипів.

Приклад: формування упереджень через повторення ключових меседжів.

4. **Контролююча функція**

Маніпуляція використовується для контролю над свідомістю та поведінкою аудиторії, що дозволяє впливати на прийняття рішень.

Приклад: політичні кампанії, спрямовані на формування думок виборців.

5. **Формування соціальної ідентичності**

Маніпуляція допомагає створювати або посилювати групову ідентичність через поляризацію "своїх" і "чужих".

Приклад: медійні повідомлення, які акцентують на протиставленні культурних або соціальних груп.

6. **Розважальна функція**

Використовується для привернення уваги та утримання інтересу аудиторії через гумор, сарказм, мовну гру або інші стилістичні прийоми.

Приклад: використання каламбурів у рекламних кампаніях.

Особливості маніпуляції в різних сферах

- **У медіа:** маніпуляція часто використовує перекручену інформацію, односторонню подачу або емоційне навантаження для формування громадської думки.
- **У політичному дискурсі:** акцент на спрощенні складних питань до "чорно-білих" категорій для мобілізації виборців.
- **У рекламі:** створення уявної потреби у продукті або послугі через емоційний вплив та асоціації.

У мовознавстві термін "маніпуляція" найчастіше використовується у зв'язку з політичним, медійним та рекламним дискурсами. Через мову маніпуляція реалізується завдяки спеціальним риторичним прийомам, емоційним апеляціям, викривленню фактів або навіть через навмисне використання двозначностей, що дає можливість керувати свідомістю аудиторії [2, 17; 21]. Важливим аспектом маніпуляції є те, що її мета часто неявна, тобто адресат може не усвідомлювати, що на нього впливають.

Значення маніпуляції в мовознавстві полягає в тому, що це явище дозволяє вивчати, як мова може використовуватись як інструмент влади і контролю [26]. Дослідження маніпулятивних технік сприяє розумінню того, як за допомогою мовних засобів можна формувати суспільну думку, змінювати політичні й соціальні погляди, а також впливати на сприйняття інформації [3;16]. Маніпуляція стає ключовою темою у вивченні мови, оскільки мова є не тільки засобом спілкування, але й інструментом ідеологічної та психологічної боротьби.

Маніпулятивні техніки у мовленні можуть включати:

- використання емоційно забарвленої лексики для викликання бажаної реакції;
- спотворення інформації або навмисне замовчування певних фактів;
- використання логічних помилок або софізмів для введення аудиторії в оману [4];
- експлуатація стереотипів та культурних кодів, зрозумілих певній аудиторії.

Маніпуляція в англomовному політичному дискурсі – це інструмент, який використовується для того, щоб політика проникала в свідомість і поведінку людей на позасвідомому рівні від англomовних речень та абзаців маніпулятивного звертання. Для цього використовуються різні прийоми, від простих, таких як використання займенника «ми» замість «я», до складних, таких як мовна гра, яка дозволяє створювати множинність смислів [6; 21].

Маніпуляція є важливою частиною мовленнєвої діяльності, оскільки вона дозволяє дослідити, як мова використовується для досягнення прихованих цілей і як цей процес можна виявити або протистояти йому [22]. Маніпуляція в мовознавстві є надзвичайно актуальним явищем у сучасному суспільстві, де інформаційні потоки впливають на кожну сферу життя. Дослідження маніпулятивних технік у мові є важливим для розуміння того, як мова використовується для формування світогляду та поведінки мас. Це явище можна спостерігати не лише в політичних або рекламних дискурсах, але й у повсякденному спілкуванні, де мова може стати потужним інструментом впливу.

Мова є зброєю двосторонньою: вона може як збагачувати комунікацію і розвивати суспільство, так і бути інструментом маніпуляції, якщо її використовувати

неправомірно. В умовах швидкого розвитку інформаційних технологій і медіа, маніпулятивні стратегії стають дедалі більш витонченими, що ускладнює їх розпізнавання [7].

Маніпуляцію в мовознавстві можна розрізняти за різними критеріями, які відображають її мету, засоби впливу, контекст застосування та характер взаємодії з адресатом. Ось кілька можливих поділів маніпуляції:

За метою впливу:

- Політична маніпуляція: спрямована на вплив на політичні погляди та електоральні рішення [15]. Політики або партії можуть використовувати специфічні мовні засоби для дискредитації опонентів чи підвищення власної підтримки .
- Комерційна маніпуляція: маніпуляція через рекламу для стимулювання купівлі товарів або послуг. Часто використовуються емоційно забарвлені вирази, метафори або евфемізми для створення привабливого образу продукту [25].
- Соціальна маніпуляція: вплив на соціальні норми, стереотипи та установки, що формують погляди на суспільні явища. Мовні засоби можуть впливати на переконання про гендерні ролі, поведінку або моральні норми [1].

Маніпуляція мовою є важливим інструментом впливу в політичному, комерційному та соціальному контекстах. Використання специфічних мовних засобів дозволяє створювати емоційний зв'язок із аудиторією, формувати її погляди, стереотипи та сприйняття реальності. У політичному середовищі маніпуляція спрямована на вплив на електоральні настрої та формування громадської думки [32]. Для цього використовуються емоційно забарвлені висловлювання, що викликають як позитивні, так і негативні асоціації. Політики застосовують мову для дискредитації опонентів, підвищення власного рейтингу або мобілізації населення, спрощуючи складні соціальні проблеми до зрозумілих і простих гасел.

У сфері реклами та комерції мовні засоби використовуються для створення привабливого образу продуктів і послуг [6]. Завдяки емоційно насиченим виразам, метафорам і евфемізмам споживачеві нав'язується потреба у володінні певним товаром, формуються позитивні асоціації з брендом. Реклама створює уявлення про

унікальність і незамінність продукту, навіть якщо його реальні властивості не відповідають заявленим [1].

Соціальна маніпуляція фокусується на формуванні або зміні суспільних установок і стереотипів. Мова тут стає інструментом впливу на уявлення людей про соціальні норми, моральність, гендерні ролі або моделі поведінки [25]. Завдяки правильному вибору мовних засобів створюються нові уявлення про те, що є прийнятним або бажаним у суспільстві [20]. Наприклад, позитивні або негативні конотації певних термінів впливають на сприйняття груп людей, ідей чи явищ.

Всі ці форми маніпуляції мають спільну мету – зміну свідомості, поведінки або рішень аудиторії [32]. Вони використовують багатогранні техніки, що дозволяють одночасно апелювати до логіки, емоцій і підсвідомості. Ефективність маніпуляції залежить від глибокого розуміння цільової аудиторії та майстерного використання мовних засобів. У сучасному світі, де інформація поширюється миттєво, мовна маніпуляція стала ключовим інструментом у формуванні суспільних настроїв і прийнятті рішень.

Маніпуляція – це мистецтво впливу на емоційну складову людини. Це можна зробити за допомогою мови, використовуючи слова, які мають емоційний відтінок. Наприклад, щоб викликати гнів, можна використовувати слова «агресія», «війна», «захоплення» [12]. А щоб викликати співчуття, можна використовувати слова «бездомні», «сироти», «хворі». Маніпуляція – це зброя емоцій. Вона використовує слова, щоб викликати в людині певні почуття, які потім впливають на її думки і дії [18]. Дослідження мовного маніпулювання є складним завданням, оскільки досліднику не завжди вдається зрозуміти, чи маніпулює спікер співрозмовником навмисно, чи просто використовує прийоми мовної виразності. Синтаксис англomовного політичного дискурсу – це потужний інструмент, який може бути використаний для впливу на думки та почуття аудиторії. Вибір синтаксичної позиції агенса може бути одним із способів маніпуляції аудиторією [7].

Маніпуляція – це прихований вплив на почуття, думки, твердження та установи людини, на меті якого є зміна цих думок на ті, що потрібні маніпулятору [10]. Т. ван Дейк охарактеризував маніпуляцію так: «Це здійснення неправомірного впливу за

допомогою дискурсу: маніпулятори змушують інших вірити в те, що відповідає інтересам маніпулятора і суперечить найкращим інтересам об'єкта маніпуляції» [8; 7].

Маніпулятивний вплив у сучасному рекламному дискурсі можна розділити на три групи – лінгвістичний, квазілінгвістичний та нелінгвістичний. До першої групи можна віднести суто мовні, тобто вербальні засоби впливу. Професор Г.М. Подшивайлова зазначає, що сюди входять стилістичні прийоми та виразні засоби мови, і за їх допомогою досягається потрібний ефект – радість, страх, нагнітання, і т.д [9].

Маніпуляція є потужним і небезпечним інструментом впливу, який активно використовується в сучасному суспільстві. Її головна особливість полягає у прихованості впливу, коли адресат не усвідомлює, що його думками, емоціями чи поведінкою керують. Це робить маніпуляцію ефективним засобом управління в політиці, медіа, рекламі та соціальних відносинах.

У сучасному інформаційному середовищі маніпуляція стала ключовим засобом формування громадської думки. Використання таких технік, як викривлення інформації, емоційно забарвлена лексика, сенсаційні заголовки та візуальні образи, дозволяє створити потрібні наративи, які впливають на суспільні настрої. Медіа маніпуляція не тільки формує сприйняття подій, але й визначає емоційне ставлення до них, спрямовуючи поведінку аудиторії у вигідному для маніпулятора напрямі.

Розуміння механізмів маніпуляції є необхідним для розвитку критичного мислення, медіаграмотності та ефективного протистояння прихованим впливам у сучасному інформаційному суспільстві.

Таким чином, маніпуляція мовою є важливим аспектом цього процесу, оскільки мова стає інструментом влади. Вона дозволяє створювати ілюзію правдивості та об'єктивності, приховуючи справжні наміри. Використання риторичних конструкцій, евфемізмів, метафор та інших мовних прийомів робить маніпуляцію складно розпізнаваною. Це підсилює її ефективність, але також підвищує ризики, пов'язані із суспільною дезінформацією та маніпулюванням масовою свідомістю. Головна небезпека маніпуляції полягає в її здатності змінювати сприйняття реальності,

формувані викривлені уявлення про події, явища чи людей. Це може призводити до прийняття необдуманих рішень, соціальної поляризації, посилення ідеологічних протистоянь і навіть до дестабілізації суспільств. Водночас маніпуляція стала невід'ємною частиною сучасного інформаційного простору. Її ефективність залежить від знання психології, культурних кодів і соціального контексту. Це робить маніпуляцію потужним засобом для досягнення політичних, економічних чи соціальних цілей, але водночас викликає питання щодо її етичності. Протистояти маніпуляції можливо лише через підвищення рівня медіаграмотності та розвиток критичного мислення. Аудиторія повинна навчитися розпізнавати маніпулятивні прийоми, аналізувати джерела інформації, перевіряти факти та не піддаватися впливу емоцій, нав'язаних медіа чи іншими комунікаторами. Розуміння механізмів маніпуляції дає можливість захиститися від її негативних наслідків і зберегти незалежність власного мислення.

1.2 Історичні передумови використання мови для маніпулятивних цілей

Маніпулювання громадською думкою через використання різноманітних технологій інформаційно-психологічного впливу є поширеним явищем у сучасному світі [24]. Зокрема, такі методи активно застосовуються для досягнення політичних цілей і вирішення політичних завдань, що становить основний об'єкт аналізу цього дослідження. Політичне маніпулювання громадською думкою являє собою серйозну загрозу як для ключових принципів демократичного суспільства, так і для особистої інформаційно-психологічної безпеки громадян. Надзвичайно складно сформулювати коротке визначення маніпуляції, яке б повністю охоплювало всі її критерії та характеристики як соціально-психологічного феномена взаємодії та взаємовпливу в суспільстві. Використання мови для маніпулятивних цілей має глибокі історичні корені, адже від самого початку розвитку комунікації люди шукали способи впливу на інших за допомогою слова.

У стародавніх суспільствах риторика стала ключовим інструментом, що використовувався для переконання, формування громадської думки та досягнення політичних цілей. У Давній Греції та Римі риторичні мислителі, такі як Демосфен чи Цицерон,

демонстрували майстерність у побудові промов, які апелювали не лише до розуму, але й до емоцій, використовуючи метафори, гіперболи та інші мовні прийоми для створення потрібного враження [1].

У середньовіччі мова залишалася засобом контролю через церковні проповіді, де тексти часто спотворювали для зміцнення релігійного впливу та підпорядкування мас [2]. З розвитком друкарства в епоху Ренесансу маніпуляція отримала новий інструмент – масове поширення текстів [18]. Під час політичних та релігійних конфліктів XVI–XVII століть тексти використовувалися для дискредитації опонентів та підбурювання до повстань [3].

У XIX столітті з поширенням газет маніпулятивна мова стала основою медіа-дискурсу, а журналістика часто виконувала роль політичного інструменту [3]. Політичні та медіа-еліти використовували вибіркове подання фактів, сенсаційність та емоційну мову для створення потрібного громадського настрою [33].

У XX столітті, із появою радіо і телебачення, маніпуляція досягла нових висот. Тоталітарні режими, такі як нацистська Німеччина та Радянський Союз, зробили мову ключовим інструментом пропаганди, використовуючи повторення, спрощення складних ідей та створення ворогів через мовні кліше [4]. У сучасну епоху цифрових технологій маніпуляція через мову стала ще складнішою, оскільки алгоритми соціальних мереж дозволяють ефективніше таргетувати аудиторії, поширюючи фейкові новини, викривлені факти та емоційно забарвлену інформацію [5]. Таким чином, мова завжди залишалася потужним інструментом маніпуляції, що еволюціонував разом із розвитком суспільства та технологій [31].

Серед науковців, які аналізують проблему маніпуляції переважно з точки зору політології, психології та соціології, можна виокремити праці Г. Шиллера, Е. Шострома, С. Кара-Мурзи, Н. Лімнатіса, М. Бабюка та інших [2; 18; 24; 40; 41]. Однак у численних публікаціях, на жаль, феномен маніпуляції рідко розглядався з точки зору його генезису та історичного розвитку. Так, М. Лімнатіс відносить виникнення маніпуляції як суспільного явища лише до буржуазного суспільства [12]. До цього існували лише поодинокі, незакономірні випадки маніпулятивного впливу. Такої ж

точки зору дотримується і М. Бабюк, акцентуючи увагу на маніпуляції як похідній від відчуження – природного наслідку поділу праці [2; 7].

Винятком є дослідження Г. Грачова та І. Мельника, які пропонують аналіз культурно-історичної еволюції прихованого примусу особистості у різних просторово-часових умовах і сферах соціальної взаємодії. Автори зазначають, що сфера застосування маніпулятивних впливів з часом розширюється, розпочинаючи свій розвиток із відносно обмежених сфер людського буття (політичної, дипломатичної, військової), індивідуальних форм (міжособистісної маніпуляції) та доходячи у наш час до масового соціального маніпулювання. Вони ілюструють свої припущення прикладами з різних культур, починаючи з давньокитайської та давньогрецької і завершуючи європейською культурою Нового і Новітнього часу [8; 31].

Слід констатувати, що, хоча питання про історичні форми маніпуляції було поставлене у вітчизняній літературі, проблема соціальних основ маніпуляції та особливостей її історичних форм практично не отримала належного висвітлення. Норми та цінності як соціальні категорії є тією посередницькою основою, через яку реалізується маніпулятивна практика. Ціннісно-нормативні компоненти є структурними складовими будь-якої форми світогляду, тому маніпулятивна практика проявляється через світоглядний зріз культури.

Так, у період первіснообщинного ладу маніпуляція суспільною свідомістю як технологія влади здійснювалася через міфологічність суспільної свідомості. Маніпуляція виконувала роль соціальної ідентифікації, самовизначення людської спільноти.

У період переходу людського суспільства від стадії "дикості" до стадії "варварства" з'являється людська мова, що робить можливим перетворення людини із суто біологічної істоти на соціальний суб'єкт [17]. Саме мова формує свідомість, яка, на думку більшості психологів, на початкових стадіях свого розвитку не мала особистісних, індивідуальних відмінностей від суспільної (колективної), тобто являла собою саме суспільну свідомість. Таким чином, говорячи про генезис соціальної

маніпуляції, можна стверджувати про первинність маніпуляції суспільною свідомістю перед міжособистісною маніпуляцією [2].

Міфологічність свідомості, абсолютне у трансцендентному у формі природних явищ, богів, забобонів, магії та чаклунства, міфотворчість стають тією посередницькою ланкою, через яку здійснюється маніпуляція як метод неусвідомленого соціального управління і слідування культурним орієнтирам [29]. Провідниками міфотворчості виступали жерці та шамани.

У реальності людського буття скоріше втілювалися уявлення про трансцендентне, ніж навпаки. Так, модель ієрархії, а отже, виділення та відособлення, походить із уявлень первісних людей про ієрархію богів, виділення «головних» і «неголовних». Ієрархічна структура божественного Олімпу, закріплена у суспільній та індивідуальній свідомості, призводить до можливості її реального втілення в умовах історичної дійсності, а отже, до усвідомленого прийняття відносин соціальної нерівності, соціальної ієрархії, відносин влади і підпорядкування, у певному сенсі відносин не суб'єкт-суб'єктних, а суб'єкт-об'єктних. Саме відносини влади, ієрархії, асоціативного прийняття моделі «влада-підпорядкування», суб'єкт-об'єкт формують не лише ті людські структури, які задіяні в маніпуляції, а й соціальні умови, що сприяють активізації цих структур у маніпулятивному ключі.

Існує думка, що в період рабовласницького ладу маніпулятивна практика здійснювалася переважно у формі міжособистісної взаємодії та реалізовувалася у софістиці, політичних дискусіях, мистецтві публічних виступів. Це пояснюється тим, що потреба у ненасильницькому методі примусу особистості, тобто маніпуляції, була відсутньою, оскільки панував насильницький метод примусу — рабство. Проте це припущення видається помилковим. У період панування насильницьких методів примусу значна кількість людей належала до вільного стану [8].

Історичні передумови використання мови для маніпулятивних цілей у мас-медіа сягають глибокого минулого, коли засоби комунікації стали використовуватись не лише для передачі інформації, але й для впливу на свідомість, поведінку та переконання людей. Цей процес можна розділити на кілька ключових етапів:

У стародавні часи мова слугувала інструментом для створення міфів, легенд і релігійних текстів. У таких суспільствах мова використовувалася для легітимації влади, формування суспільних норм і контролю над масами. Наприклад:

- Давній Єгипет: фараони через мову пропагували себе як божественних істот, що підкріплювало їхню абсолютну владу [7; 22].
- Греція та Рим: риторика стала основою політичних виступів, спрямованих на переконання аудиторії.
- У цей період значний вплив на масову свідомість мала церква. Латинська мова, яка використовувалася в богослужіннях і текстах, стала символом авторитету. Церква поширювала ідеї, що служили збереженню її влади, використовуючи догматичні формулювання, які часто не піддавалися сумніву.
- Відкриття друкарства Йоганом Гутенбергом у XV столітті стало ключовим моментом у розвитку мас-медіа [9]. Друковані книги й памфлети почали широко використовуватись для пропаганди. Наприклад:
- Під час Реформації Мартін Лютер використав друковане слово для поширення своїх ідей.
- У XVII-XVIII століттях політичні памфлети сприяли формуванню громадської думки.

З поширенням газет і журналів мова стала важливим засобом впливу на масову свідомість. Політики, підприємці та ідеологи використовували пресу для:

- Формування політичних ідеологій (наприклад, під час Французької революції).
- Поширення націоналістичних ідей у Європі.
- Впливу на робітничі рухи.
- Це століття стало епохою масового маніпулювання через мову. Деякі ключові приклади:
- Пропаганда під час Першої та Другої світових воєн. Уряди активно використовували ЗМІ для формування патріотичних настроїв, деморалізації противника та підтримки своєї ідеології.

- Тоталітарні режими. У СРСР та нацистській Німеччині мова мас-медіа була строго контрольована і спрямована на легітимацію правлячих режимів.
- Сьогодні мова у медіа стала ще потужнішим інструментом маніпуляції [33]. Основні тенденції:
- Використання емоційних заголовків для привертання уваги (клікбейт).
- Поширення фейкових новин для дезінформації та створення паніки.
- Використання алгоритмів для персоналізації контенту, що посилює ефект "інформаційної бульбашки".

Використання мови для маніпуляції у мас-медіа має глибокі історичні корені, які розвивалися разом із розвитком суспільства та технологій. З давніх часів мова слугувала інструментом впливу на маси, формуючи суспільні уявлення через міфи, релігійні тексти та ораторське мистецтво [17]. У середньовіччі церква активно використовувала мову для утримання влади та формування догматичного мислення [33]. Винахід друкарства в XV столітті відкрив нові можливості для поширення ідей, зокрема політичних та релігійних. У XIX столітті із розвитком преси з'явилися масові медіа, які стали інструментом впливу на громадську думку через статті, памфлети та газети. У XX столітті розвиток радіо, телебачення та пропаганди зробив маніпуляцію ще більш масштабною, зокрема під час воєн і в тоталітарних режимах. Сьогодні, з появою інтернету та соціальних мереж, маніпулятивна мова набула нових форм, використовуючи емоційні заголовки, фейкові новини та алгоритми персоналізації, що дозволяють ефективно впливати на великі аудиторії.

Отже, історичний розвиток використання мови для маніпулятивних цілей показує, що цей інструмент завжди був невід'ємною частиною соціальних, політичних і культурних процесів. Від давньогрецької риторики до сучасних цифрових технологій мова слугувала засобом впливу на масову свідомість, формуючи уявлення, поведінку та переконання людей. У різні епохи мова використовувалася для легітимації влади, управління масами та поширення ідеологій. У середньовіччі церква використовувала мову для догматичного контролю, у нові часи друкарство дало змогу ширше поширювати пропаганду, а в XX столітті радіо і телебачення стали основними

засобами масового впливу. Сьогодні цифрові технології дозволяють маніпулювати аудиторією ще ефективніше через емоційно забарвлену мову, фейкові новини та алгоритми персоналізації. Мова залишається потужним інструментом, здатним як будувати суспільство, так і маніпулювати ним. Розуміння цих процесів є важливим для формування критичного мислення та захисту від маніпуляцій у сучасному інформаційному просторі.

1.3. Аспекти мовного маніпулювання

Мовне маніпулювання є багатогранним явищем, що вимагає комплексного аналізу соціальних, когнітивних та психологічних аспектів. Воно є невід'ємною частиною комунікацій у різних сферах — політиці, рекламі, засобах масової інформації тощо. Маніпуляція через мову дозволяє досягати певних цілей, впливаючи на сприйняття, мислення і поведінку людей. Цей процес залежить від використання мовного контексту, врахування культурних особливостей, а також етичних питань. У цьому розділі ми дослідимо соціальні, когнітивні та психологічні аспекти маніпуляцій, а також класифікацію основних технік.

Мовне маніпулювання — вид мовного впливу, що використовується для прихованого проникнення в психіку адресата цілей, бажань, намірів, які не збігаються з тими, що адресат має зараз. В основу мовного маніпулювання покладено такі психологічні і психолінгвістичні механізми, які змушують адресата некритично сприймати мовленнєве повідомлення, сприяють виникненню в його свідомості певних ілюзій і хибних думок, провокують його на здійснення вигідних для маніпулятора дій. Для мовного маніпулювання характерна заміна переконання навіюванням, яке досягається завдяки створенню емоційного підтексту висловлювання. Так, наприклад, майстерний підбір слів дає змогу актуалізувати в повідомленні ті або інші відтінки їх значень, внаслідок чого слова в тексті набувають подвійного смислового навантаження і непомітно спотворюють реальну дійсність в уявленні адресата. Прагматична спрямованість назв товарів виявляється в актуалізації тих вербальних компонентів, які впливають на адресата, активізують інтелектуальні

й емоційні реакції, викликають відповідні дії. До значущих маніпулятивних компонентів належать прикметники, дієслова й іменники.

У лінгвістиці та філософії мови розрізняють дві форми мовленнєвого впливу: пряму і непрямую, відмінність між якими полягає у виборі прямих чи непрямих мовленнєвих актів. Інтерес становить саме непрямая форма, адже йдеться про декодування інформації, мовних символів. Існує велика кількість прийомів, пов'язаних зі значеннями мовних виразів, які застосовують для того, щоб подати певну інформацію про реальні події у вигідному світлі відповідно до інтересів певної людини, соціальної або політичної групи. У сучасних ЗМІ часто вживаним є прийом плавної зміни смислового значення виразу, який реалізується за допомогою застосування евфемізмів та пейоративних виразів (дисфемізмів). Внутрішньомовною причиною появи й існування евфемізмів та дисфемізмів є надання переваги використанню експресивно-виразних одиниць замість нейтральних, які можуть повніше і точніше виразити ставлення мовця до висловлюваного. Як зазначає Ю.С. Баскова, евфемізми володіють високим маніпулятивним потенціалом за рахунок непомітності для реципієнта, оскільки в сучасному інформаційному потоці їх важко вичленити з контексту та ідентифікувати табу-йований денотат, що ховається за евфемізмом [1, 150]. Евфемізми відволікають увагу реципієнта від забороненого поняття, приховують справжню сутність явища за рахунок створення нейтральної або позитивної конотації. Також реципієнт зазвичай не встигає виділити евфемізми з контексту та осмислити їх, адже велика кількість інформації в сучасному соціумі ускладнює орієнтацію в мовному матеріалі та його критичну оцінку [2; 13; 22].

Серед інших мовних прийомів вживається прийом розмивання смислового значення виразу для створення переконливості ідеологічного тексту. Він реалізується за допомогою застосування «лозунгових слів», що являють собою ідеологічно, соціально чи політично значимі тексти, оформлені як короткі оціночні вирази, метою яких є зміна поведінки чи цінностей адресата. У ЗМІ політики часто торкаються тем, які є актуальними, обумовлені очікуваннями цільової аудиторії, та використовують ті слова [9; 21].

Соціальні аспекти є важливим підґрунтям для розуміння мовного маніпулювання. У суспільстві існують певні норми, цінності, традиції, які маніпулятори використовують для посилення впливу своїх повідомлень. Наприклад, у демократичних країнах політики часто апелюють до таких понять, як «свобода» чи «права людини», щоб викликати довіру аудиторії [1].

Складність соціального контексту проявляється у впливі соціальних ролей. Так, у суспільствах із чіткою ієрархією люди частіше сприймають повідомлення, які виходять від авторитетних осіб. Наприклад, висловлювання відомого науковця сприймаються як істина без потреби додаткових доказів [2, 45]. Соціальні стереотипи також є потужним інструментом маніпуляції. Використання кліше чи спрощень на кшталт «успішна людина має завжди бути зайнятою» впливає на поведінкові установки аудиторії.

Когнітивні аспекти маніпуляції пов'язані з обмеженістю обробки інформації людським мозком. Люди схильні до використання когнітивних евристик, які спрощують сприйняття складної інформації. Наприклад, «ефект прив'язки» означає, що перша отримана інформація впливає на всі подальші оцінки. У рекламі цей прийом використовують для створення враження знижок, коли початкову ціну значно завищують [3, 72].

Інший приклад — «ефект правди через повторення». Повторення одного й того ж меседжу, наприклад, «цей продукт є найкращим», поступово створює відчуття правдивості навіть без доказів [4].

Маніпулятори часто застосовують і техніку «фреймінгу». Наприклад, соціологічне питання, сформульоване як «Чи підтримуєте ви заборону шкідливих продуктів?», викликає зовсім іншу реакцію, ніж «Чи підтримуєте ви обмеження свободи вибору?». Журналісти вибирають такі засоби для емоційного впливу на адресата, які повинні знайти передбачуваний ними відгук в душі читача, викликати в ній переживання, а отже, здійснити вплив. Такий діалог має на меті змінити систему поглядів реципієнта та налаштувати його на сприйняття авторської концепції цінностей та відповідних настанов [39].

Мовне маніпулювання є складним комунікативним процесом, спрямованим на вплив на свідомість та підсвідомість адресата. Це досягається завдяки використанню мовних засобів, здатних змінювати когнітивні установки, емоції та поведінку аудиторії.

Термін «маніпулювання» походить від латинського слова *manipulus*, де *manus* – рука, *ple* – наповнювати. У словниках європейських мов слово маніпулювання тлумачиться як поводження з об'єктами з певними намірами, цілями (наприклад, ручне керування механізмами, огляд лікарем пацієнта з допомогою рук тощо). У техніці «маніпуляторами» називають пристосування для керування механізмами, які є так би мовити продовженням рук (важіль, держак тощо). Для роботи з ними потрібна спритність, вправність, тому у переносному значенні «спритне поводження з людьми, як з об'єктами, речами» називається маніпулюванням.

Маніпуляція мовою полягає у підборі таких засобів, які викликають у адресата потрібну реакцію. Вона часто реалізується через підсилення певних аспектів інформації та приглушення інших, використання емоційного забарвлення слів, стереотипів, фреймінгу, риторичних питань, метафор, повторів. Завдяки цим прийомам маніпуляція створює ілюзію істинності висловлювань і формує вигідне мовцю сприйняття реальності.

Маніпулятивний вплив у мовленні орієнтований на підсвідомість і здатний викликати сильні емоції, такі як страх, гнів, радість або тривогу. Відбувається це завдяки використанню мовних засобів, які апелюють до цінностей, інтуїції та культурних уявлень аудиторії.

У контексті медіа маніпуляція мовою є особливо ефективною завдяки широкому охопленню аудиторії та можливості багаторазового повторення ключових повідомлень. Це дозволяє створювати стійкі уявлення про певні події, явища чи осіб. Мовні засоби маніпуляції у медіа спрямовані на формування суспільної думки та забезпечення підтримки певної позиції.

Маніпулювання мовою базується на використанні як явних, так і прихованих прийомів. Наприклад, створення бінарних опозицій ("ми проти них"), перебільшення фактів, приховування альтернативних точок зору, зміщення акцентів. Особливість

такого впливу полягає в тому, що адресат часто сприймає інформацію як об'єктивну, не усвідомлюючи маніпулятивної природи повідомлення [29, 46].

Таким чином, мовне маніпулювання є потужним інструментом комунікації, який впливає як на емоційний, так і на раціональний рівень сприйняття інформації. Воно відіграє ключову роль у політичному, рекламному, медійному дискурсах, забезпечуючи мовцю можливість формувати бажане уявлення про дійсність у свідомості аудиторії.

Психологічний вплив маніпуляції ґрунтується на використанні емоцій. Відомо, що емоції значною мірою визначають поведінкові реакції. Наприклад, у політичних дебатах страх часто використовується як мотиватор до дії. Заголовки на кшталт «Криза енергоресурсів загрожує життю!» спонукають до підтримки політики, спрямованої на зменшення залежності від імпорту [5, 89].

Використання позитивних емоцій, таких як радість чи надія, також є поширеним. У рекламі товари часто асоціюють із щасливими моментами: усміхнені сім'ї, захоплені подорожі, ідеальне життя [6, 101].

Ще одним важливим психологічним аспектом є створення ілюзії вибору. Наприклад, запропонувавши два схожі варіанти, маніпулятор забезпечує вигідний йому вибір аудиторії, залишаючи відчуття свободи [7, 54].

Мовний контекст є ключовим фактором у сприйнятті маніпулятивних повідомлень. У мовах із багатою метафоричністю маніпуляція часто будується на метафорах, які апелюють до уяви. Наприклад, у політичному дискурсі використовуються фрази на кшталт «відбудувати міст у майбутнє», що створює асоціацію з прогресом [8, 34].

Культурні особливості визначають, наскільки люди схильні сприймати маніпуляцію. У висококонтекстних культурах, таких як японська, невербальні сигнали та підтекст мають значення. Натомість у низькоконтекстних культурах (США) маніпуляція здійснюється через прямі меседжі.

Мова також формує стереотипи через вибірковість інформації. Наприклад, використання слів «бюрократ» чи «професіонал» для опису однієї і тієї ж особи формує абсолютно різне ставлення [9, 112].

Етичність мовної маніпуляції залежить від її мети та засобів. У випадках, коли маніпуляція спрямована на досягнення суспільного блага, наприклад, у кампаніях за здоровий спосіб життя, її можна вважати прийнятною [10, 67]. Однак, використання маніпуляцій для поширення дезінформації чи створення суспільного розколу є етично неприйнятним.

Важливим є дотримання принципу прозорості. У демократичному суспільстві маніпуляції, що порушують принципи чесності й відкритості, підривають довіру громадськості [11, 101].

- Лексичні прийоми: використання метафор, епітетів, емоційно забарвлених слів («катастрофічний», «інноваційний») [12, 45].
- Синтаксичні прийоми: риторичні запитання, інверсія, використання імперативів («Обери краще!») [13, 50].
- Емоційний вплив: провокування страху чи радості. Наприклад, страх перед втратою сприяє швидкому ухваленню рішень [14, 92].
- Соціальні прийоми: апеляція до авторитету, створення образу «своїх» і «чужих» [15, 33].

Отже, мовне маніпулювання є потужним інструментом впливу, який використовується в політиці, рекламі, медіа та соціальних комунікаціях.

Його ефективність базується на соціальних, когнітивних і психологічних механізмах. Соціальні аспекти включають апеляцію до норм, цінностей і авторитетів, що підсилює довіру до повідомлень. Когнітивні аспекти використовують обмеження людського сприйняття через техніки, такі як «ефект повторення» або «фреймінг». Психологічні аспекти апелюють до емоцій, зокрема страху чи радості, для формування бажаних реакцій. Маніпуляція мовою залишається ключовим інструментом формування поведінки й думок, потребуючи особливої уваги до її етичності та прозорості.

РОЗДІЛ 2.
ЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ У
ВИСЛОВЛЮВАННЯХ ТАКЕРА КАРЛСОНА

2.1. Загальна характеристика висловлювань Такера Карлсона

Такер Свонсон Макнір Карлсон — американський телеведучий і політичний оглядач, відомий ультраконсервативними поглядами, просуванням теорій змови, антивакцинованості, виступами проти абортів, фемінізму, ЛГБТ і мігрантів. Найбільшу популярність здобув як ведучий політичного ток-шоу «Tucker Carlson Tonight» на Fox News (з 2016-го по 2023-й рік) [13].

Карлсон є активним прихильником Дональда Трампа і використовує свою платформу для просування російської пропаганди щодо України. Наприклад, у березні 2022 року Карлсон заявив: *"We should ask, is the U.S. government working on biological weapons in Ukraine?"* (Ми повинні запитати, чи працює уряд США над біологічною зброєю в Україні?; переклад мій) [47].

Він долучився до поширення російської дезінформації про «таємні біолабораторії» в Україні, стверджуючи: *"Hunter Biden's connections to these secret biolabs raise serious questions."* (Зв'язки Хантера Байдена з цими таємними біолабораторіями викликають серйозні питання.; переклад мій) [52].

Карлсон послідовно виправдовував агресію Росії проти України. У лютому 2022 року, перед початком вторгнення, він заявив:

"Why should we hate Putin? Has he ever done anything to us?" (Чому ми маємо ненавидіти Путіна? Чи зробив він щось проти нас?; переклад мій) [45].

Він також назвав події в Україні:

"A minor border dispute." (Незначним прикордонним конфліктом.; переклад мій) [52]. Російські державні ЗМІ, такі як RT і Sputnik, регулярно транслювали уривки з його виступів, використовуючи їх для внутрішньої пропаганди [31].

Карлсон також критикує підтримку України з боку США, акцентуючи увагу на витратах американських платників податків. У липні 2022 року він заявив: *"Why are we spending billions on Ukraine while ignoring problems at home?"*

(Чому ми витрачаємо мільярди на Україну, ігноруючи наші власні проблеми?; переклад мій) [54].

Його риторика включає маніпулятивні техніки, такі як апеляція до страху, емоційно забарвлені висловлювання та спрощення складних питань. Наприклад, Карлсон стверджував:

"The Bidens are using Ukraine for corruption, and now we're paying for it with our economy." (Байдени використовують Україну для корупції, і зараз ми платимо за це своєю економікою.; переклад мій) [51].

Інтерв'ю Володимира Путіна американському журналісту Такеру Карлсону, яке відбулося 6 лютого 2024 року, становить цінний дослідницький матеріал з кількох причин [26].

Такер Карлсон є популярним серед консервативної аудиторії США, орієнтованої на підтримку Дональда Трампа [4]. Його аудиторія здебільшого складається з республіканців, які критикують американську допомогу Україні. Карлсон неодноразово висловлював проросійські погляди, що робить його зацікавленим у створенні простору для озвучення позицій російського диктатора. Інтерв'ю стало можливістю для Путіна поширити ідеї, зокрема заяви про готовність до припинення війни шляхом переговорів, які потенційно могли вплинути на внутрішні політичні суперечності в США щодо підтримки України [1].

Це інтерв'ю було представлено одразу з двох джерел — Карлсоном та Кремлем [17]. Така особливість дозволяє провести порівняльний аналіз змісту та виявити можливі зміни й маніпуляції, здійснені кожною стороною [22]. Крім того, коментарі Карлсона, озвучені ним у подкасті з Лексом Фрідманом 28 лютого 2024 року, відкривають додатковий контекст і мотивації журналіста [1].

Перед виходом інтерв'ю російська пропаганда активно підігрівала очікування. Це інтерв'ю подавалося як таке, що «загрожує західній інформаційній бульбашці» і здатне вплинути на суспільно-політичні настрої у світі, привернувши увагу до російської версії подій. Мета полягала в тому, щоб донести до західної аудиторії позицію Кремля, пояснити, чому міжнародна ситуація склалася саме так, і залучити більше прихильників до російських поглядів [4].

Сам Карлсон пояснював своє рішення взяти інтерв'ю у Путіна тим, що «американці та англомовні глядачі не знають, що відбувається у війні між Росією та Україною» [5].

Видання The New York Times зазначає: «Інтерв'ю в Кремлі може бути взаємовигідним для Карлсона та Путіна. Містер Карлсон втратив найпомітнішу платформу в консервативних ЗМІ, коли його було звільнено з каналу Fox. Водночас Путін втратив найбільш помітного пропагандиста своїх антиукраїнських тез у США» [6].

Інтерв'ю стало інструментом формування політичного дискурсу через використання маніпулятивних технологій. Це включає:

- «Вкиди» інфологем-мемів;
- Ініціювання «інформаційних хвиль» із посиланнями на «достовірні джерела»;
- Формування порядку денного [7, 295].

Також Карлсон, як один із американських телеведучих і коментаторів, має характерний стиль висловлювань, який суттєво впливає на формування його іміджу серед аудиторії. Карлсон часто використовує емоційно забарвлену лексику, спрямовану на привернення уваги та викликання реакції глядачів. Його висловлювання можуть бути різкими, а іноді навіть провокативними, що підсилює емоційний вплив на аудиторію. Він активно експлуатує теми, які викликають поляризацію, наприклад, ідеологічні протистояння, питання соціальної справедливості або політичні конфлікти [1]. Карлсон здебільшого звертається до консервативної частини американського суспільства, зокрема прихильників Дональда Трампа та Республіканської партії [3]. Його висловлювання часто підтримують традиційні цінності, критикують ліберальний підхід до соціальної політики та міжнародних відносин, а також ставлять під сумнів дії уряду США щодо підтримки України.

Карлсон позиціонує себе як незалежного журналіста, який протистоїть «західному мейнстриму» в медіа. Він часто ставить під сумнів офіційні наративи, пропонуючи альтернативний погляд на міжнародні конфлікти, включаючи війну в Україні, дії НАТО та роль США у глобальній політиці.

У своїх висловлюваннях Карлсон нерідко застосовує маніпулятивні прийоми, такі як:

- **Апеляція до страху та невизначеності:** підсилення емоційного фону за допомогою негативних прогнозів: *"The Democratic Party is trying to replace the current electorate, the voters now casting ballots, with new people, more obedient voters from the Third World ."* (Демократична партія намагається замінити нинішній електорат, який зараз голосує, новими людьми, більш слухняними виборцями з країн Третього світу; переклад мій) [56].
- **Вибірковість фактів:** надання однобокої інформації, яка підкріплює його позицію:
"They were not insurrectionists. They were sightseers." (Вони не були заколотниками. Вони були туристами.; переклад мій) [56]. (про учасників штурму Капітолію 6 січня 2021 року.)
- **Побудова «ми-проти-них»:** створення протистояння між «простими американцями» та політичними чи медійними елітами:
"The people who run our country are dangerous and stupid ." (Люди, які керують нашою країною, небезпечні й дурні) [49].
- **Риторика щодо України:**
"Why should Americans be funding the defense of Ukraine when our own border is not secure?" (Чому американці мають фінансувати захист України, коли наш власний кордон не захищений?; переклад мій) [58].
- **Сильні тези та спрощення складних проблем:**
"The war in Ukraine is a disaster for the United States ." (Війна в Україні – це катастрофа для США.; переклад мій) [49].

Такер Карлсон часто висловлює ідеї, що співзвучні російській пропаганді: *"Democrats have decided to completely ignore our own border while sending billions to Ukraine ."* (Демократи вирішили повністю ігнорувати наш власний кордон, відправляючи мільярди в Україну.; переклад мій) [67].

Він ставить під сумнів необхідність підтримки України з боку США, акцентуючи на витратах американських платників податків і апелюючи до внутрішніх проблем

США, які, на його думку, ігноруються на тлі зовнішньої політики : "*How does helping Ukraine help the United States? It doesn't .*" (Як допомога Україні допомагає Сполученим Штатам? Ніяк.; переклад мій) [67].

Його риторика може бути сприйнята як така, що підіграє позиції Кремля, хоча сам він це заперечує: "*Why are we picking sides in this war? What's in it for us?*" (Чому ми обираємо сторони в цій війні? Що ми з цього маємо?; переклад мій) [64].

Карлсон будує свої висловлювання навколо сильних, чітко сформульованих тез, які він підтримує риторичними запитаннями та спрощенням складних проблем до базових, легко зрозумілих концептів: "*The war in Ukraine is nothing but a distraction from real problems here at home .*" (Війна в Україні — це лише відволікання від реальних проблем тут, у нас удома.; переклад мій) [66].

Риторика Такера Карлсона має потужний емоційний та маніпулятивний вплив, спрямований на формування певної точки зору в його аудиторії [33]. Його висловлювання є прикладом того, як за допомогою медійної платформи можна впливати на суспільно-політичні настрої, формуючи альтернативний політичний дискурс, орієнтований на консервативну аудиторію [23].

У подкасті Лекса Фрідмана з Такером Карлсоном, опублікованому 28 лютого 2024 року, Карлсон висловлює свої погляди на різні політичні та соціальні питання [6]. Його висловлювання характеризуються прямолінійністю, критичним ставленням до мейнстримних медіа та урядових структур, а також акцентом на свободі слова та індивідуальних правах: "*Mainstream media today doesn't inform the public; it manipulates them. Their primary goal isn't truth, but control .*" (Мейнстримні медіа сьогодні не інформують громадськість, вони маніпулюють нею. Їхня головна мета — не правда, а контроль.; переклад мій) [56].

На 15-й хвилині відео Карлсон обговорює роль медіа в сучасному суспільстві, підкреслюючи їхній вплив на формування громадської думки та необхідність критичного підходу до споживання інформації: "*If people don't question the information they consume, they're surrendering their freedom. A free society demands skepticism.*" (Якщо люди не ставлять під сумнів інформацію, яку споживають, вони відмовляються від своєї свободи. Вільне суспільство вимагає скептицизму.; переклад мій) [55].

На 45-й хвилині він висловлює занепокоєння щодо зростання цензури в соціальних мережах, наголошуючи на важливості збереження платформи для вільного обміну думками: *"Social media platforms are no longer places for free speech; they're tools of suppression. We're seeing the erosion of public discourse."* (Соціальні мережі більше не є платформами для свободи слова; це інструменти придушення. Ми спостерігаємо руйнування публічної дискусії.; переклад мій) [56].

На 1 годині 20-й хвилині Карлсон аналізує зовнішню політику США, зокрема, їхню участь у міжнародних конфліктах, ставлячи під сумнів ефективність та моральність таких дій: *"Why are we still involved in these foreign wars that have no clear objective? It's a betrayal of our own people."* (Чому ми досі беремо участь у цих закордонних війнах без чіткої мети? Це зрада нашого власного народу.; переклад мій); (1 година 20-та хвилина подкасту) [54]. *"You can't claim to promote democracy abroad while eroding freedoms at home. Our foreign policy is riddled with contradictions."* (Не можна стверджувати, що ви сприяєте демократії за кордоном, руйнуючи свободи вдома. Наша зовнішня політика пронизана протиріччями.; переклад мій) [56].

Отже, Такер Карлсон використовує свою платформу для поширення ультраконсервативних поглядів, включаючи критичні висловлювання щодо України, фемінізму, ЛГБТ, міграції та підтримки США в міжнародних конфліктах. Його риторика часто базується на маніпулятивних прийомах, таких як апеляція до страху, емоційно забарвлена лексика, спрощення складних питань та побудова протиставлення («ми-проти-них»). Це дозволяє йому ефективно впливати на аудиторію, яка здебільшого складається з консервативно налаштованих американців. Карлсон послідовно висловлював тези, співзвучні російській пропаганді. Він ставив під сумнів необхідність підтримки України США, називав російсько-українську війну «незначним прикордонним конфліктом» і виправдовував агресію Росії. Його висловлювання часто трансливали російські державні ЗМІ, підсилюючи вплив пропаганди серед західної аудиторії. Карлсон позиціонує себе як незалежного журналіста, що протистоїть «західному мейнстриму». Його критика офіційних наративів та зовнішньої політики США створює альтернативний політичний дискурс, орієнтований на збереження традиційних цінностей і критику урядових ініціатив,

включаючи фінансування підтримки України. Його інтерв'ю з Володимиром Путіним та інші висловлювання створюють платформу для трансляції ідей, які відповідають інтересам Кремля. Інтерв'ю стало інструментом формування суспільно-політичного дискурсу, спрямованого на зменшення підтримки України в США та Європі. У подкастах та інтерв'ю Карлсон активно критикує мейнстрімні медіа, звинувачуючи їх у маніпуляціях, а уряд — у пріоритеті зовнішньої політики над внутрішніми проблемами. Він підкреслює необхідність скептичного підходу до споживання інформації, одночасно сам використовує маніпулятивні техніки для посилення власної позиції. Карлсон сприяє поляризації громадської думки, зосереджуючи увагу на конфліктах між елітами та простими громадянами, а також між ліберальними та консервативними силами.

2.2. Лексико-семантичні засоби маніпулятивного впливу в дискурсі Такера Карлсона

Стилістичні фігури є основними інструментами виразності в мові, що дозволяють впливати на емоції, сприйняття і думки аудиторії. У маніпулятивному дискурсі вони використовуються для формування конкретних образів, викликання емоцій і створення певних асоціацій. У дискурсі Такера Карлсона про Україну можна виділити ряд лексичних засобів, що слугують маніпулятивному впливу та допомагають формувати певну думку в аудиторії. Основні засоби, які він використовує, включають:

- **Метафора** – стилістичний прийом, який полягає у перенесенні значення одного явища або предмета на інше за схожістю, створюючи образний вираз.
- **Порівняння** - стилістична фігура, яка полягає у зіставленні двох явищ чи предметів із метою виявлення їхньої схожості чи відмінності

Карлсон часто використовує метафори для емоційного забарвлення повідомлення. Наприклад, він може називати Україну “*pawn*” (пішаком) або “*puppet*” (маріонеткою), що підкреслює залежність України від західних країн, особливо від США. Це створює образ України як країни без справжньої незалежності або впливу [30].

Наприклад: *"Ukraine is nothing more than a pawn in the hands of the West ."* (Україна — не більше, ніж пішак у руках Заходу.; переклад мій) [56]. Це твердження підкреслює залежність України від західних країн, позбавляючи її суб'єктності на міжнародній арені.

"Ukraine has become a puppet controlled by the United States, doing Washington's bidding at the expense of its own people." (Україна стала маріонеткою, якою керують Сполучені Штати, виконуючи вказівки Вашингтона за рахунок власного народу.; переклад мій) [52]. Ця метафора спрямована на формування уявлення про Україну як країну, що діє виключно в інтересах США.

This is not about helping Ukraine, this is about the Great Reset – a complete restructuring of global power for the benefit of elites ." (Це не про допомогу Україні, це про Велике перезавантаження — повне переформатування глобальної влади на користь еліт.; переклад мій) [53]. Карлсон натякає, що конфлікт в Україні є частиною більшого глобального плану, що нібито шкодить звичайним громадянам.

"The war in Ukraine is a proxy war. The United States is fighting Russia through Ukraine, avoiding direct confrontation." (Війна в Україні — це проксі-війна. Сполучені Штати воюють із Росією через Україну, уникаючи прямого протистояння.; переклад мій) [52]. Цей вислів покликаний зобразити Україну як інструмент у геополітичній боротьбі великих держав.

"Congress keeps writing blank checks for Ukraine with no accountability or oversight." (Конгрес продовжує виписувати білі чеки для України без жодного контролю чи нагляду.; переклад мій) [52]. Ця метафора критикує фінансову підтримку України, наголошуючи на нібито відсутності відповідальності за надані кошти.

"If we continue to support this, it will lead to an endless war, just like Afghanistan and Iraq." (Якщо ми продовжимо це підтримувати, це призведе до нескінченної війни, як у Афганістані та Іраку.; переклад мій) [54]. Карлсон проводить паралелі між війною в Україні та іншими тривалими конфліктами, що створює відчуття безнадійності.

"Ukraine is receiving endless billions from the West, while Americans struggle to pay their bills." (Україна отримує нескінченні мільярди від Заходу, тоді як американці борються, щоб оплатити свої рахунки.; переклад мій) [52]. Це перебільшення

викликає обурення серед аудиторії, порівнюючи підтримку України з внутрішніми проблемами США.

У випуску “Fox News”, що був випущений у 2023, ми можемо почути такі метафори:

- *“The Great Reset” - “The conflict in Ukraine isn’t about democracy; it’s part of a globalist plan to reshape power structures. This is the ‘Great Reset’ in action .”* (Конфлікт в Україні — це не про демократію; це частина глобалістського плану щодо переформатування владних структур. Це і є “Велике перезавантаження” в дії.; переклад мій) [51]. Карлсон припускає, що конфлікт в Україні є частиною ширшого плану з переформатування глобальних владних структур, натякаючи, що підтримка США України служить інтересам еліт, а не національним інтересам.
- *“Proxy War” - “Ukraine is just a pawn in a proxy war between the U.S. and Russia. Our leaders are using them to fight their battles, avoiding direct involvement .”* (Україна — це лише пішак у проксі-війні між США та Росією. Наші лідери використовують її, щоб вести свої битви, уникаючи прямого втручання.; переклад мій) [54]. Описує ситуацію як проксі-війну, вказуючи на те, що США використовують Україну як заміну для непрямого протистояння з Росією, тим самим уникаючи прямого військового втручання.
- *“Blank Check” - “Why are we giving Ukraine a blank check with no accountability? Where is this money going, and how does it help the American people?”* (Чому ми видаємо Україні білий чек без жодної відповідальності? Куди йдуть ці гроші, і як це допомагає американцям?; переклад мій) [54]. Карлсон критикує США за надання безумовної підтримки Україні, порівнюючи це з видачею білого чека без жодної відповідальності чи чітких цілей.
- *“Endless War” - “If we keep funding this, we’re heading for another endless war— just like Afghanistan and Iraq. Haven’t we learned anything from history?”* (Якщо ми продовжимо це фінансувати, то опинимося в ще одній нескінченній війні — як в Афганістані чи Іраку. Хіба ми нічому не навчилися з історії?; переклад мій) [53]. Застерігає, що подальше втручання може призвести до "нескінченної

війни", проводячи паралелі з тривалими конфліктами, такими як в Афганістані та Іраку, натякаючи на цикл постійного військового втручання.

- «*Persecutor of Christians*» - "*Zelensky has persecuted Christians in Ukraine, shutting down churches and silencing religious leaders.*" - (Зеленський переслідував християн в Україні, закриваючи церкви та змушуючи мовчати релігійних лідерів.; переклад мій) [53]. Ведучий звинувачує Зеленського в переслідуванні християн, що є частиною нарративу про утиски релігійних свобод в Україні.
- «*Puppet of the West*» - "*Ukraine is not a sovereign nation; it's a puppet of the West, controlled by the U.S. and NATO.*" (Україна — це не суверенна держава; це маріонетка Заходу, яку контролюють США та НАТО.; переклад мій) [52]. Карлсон натякає, що Україна діє під впливом західних країн, особливо США, і не має власної незалежної політики.
- «*Corrupt state*» - "*Why should we send our money to a corrupt state where it just disappears into the hands of shady officials ?*" – (Чому ми повинні надсилати наші гроші до корумпованої держави, де вони просто зникають у руках сумнівних чиновників?; переклад мій) [52]. Він часто називає Україну корумпованою, ставлячи під сумнів ефективність та чесність її уряду.
- "*Looters of international aid*" - "*Ukraine's leaders are looters of international aid, taking advantage of the goodwill of other nations.*" - (Лідери України — це розкрадачі міжнародної допомоги, які зловживають доброю волею інших країн.; переклад мій) [51]. Слово "розкрадачі" має явне негативне забарвлення, вказуючи на крадіжку або шахрайство.
- "*Provocative government*" - "*Ukraine's provocative government has pushed us closer to global conflict than ever before .*" (Провокаційний уряд України наблизив нас до глобального конфлікту як ніколи раніше. ; переклад мій) [54]. Негативно марковане слово "провокаційний" натякає на агресивну або безвідповідальну поведінку.

Оціночний епітет – прикметник або інше слово, що додає суб'єктивну оцінку описуваному об'єкту, формуючи емоційне ставлення до нього. Щоб негативно представити окремих осіб або групи, Карлсон вживає негативні епітети. Наприклад,

він може називати українських лідерів “*corrupt politicians*” (корумпованими політиками), “*oligarchs*” (олігархами) або “*Western puppets*” (маріонетками Заходу) [33]. Наприклад: “*Ukraine is led by corrupt politicians who have siphoned off billions in international aid .*” – (Україною керують корумповані політики, які розкрали мільярди міжнародної допомоги.; переклад мій) [52]; “*The country is controlled by oligarchs who answer only to their own interests, not the people .*” - (Країна контролюється олігархами, які дбають лише про власні інтереси, а не про народ.; переклад мій) [51]; “*Zelensky and his government are just Western puppets, doing whatever Washington tells them to do.*” (Зеленський та його уряд — лише маріонетки Заходу, які роблять усе, що їм диктує Вашингтон. Наприклад: «*sweaty and rat-like comedian.*»; переклад мій) [53]. “*Do you really trust a sweaty and rat-like comedian to lead a country through war? Zelensky was a performer, not a statesman .*” (Чи ви справді довіряєте пітному та щуроподібному коміку керувати країною під час війни? Зеленський був артистом, а не державним діячем.; переклад мій) [51]. Така мова викликає недовіру до українського уряду та формує стереотипи. Карлсон описує президента України Володимира Зеленського як “пітного та щуроподібного коміка”, підкреслюючи його минуле в розважальній сфері та намагаючись знецінити його як політичного лідера .

Використання негативно маркованої лексики. **Негативно маркована лексика** – слова або вирази, що мають негативне емоційне забарвлення і спрямовані на створення загрозливого або ворожого враження про об’єкт. Наприклад, “*intervention*” (втручання) замість “*support*” (підтримка). Карлсон часто вживає слова з негативним емоційним забарвленням для опису дій, пов’язаних з Україною, наприклад, “*intervention*” (втручання), “*manipulation*” (маніпуляція), або “*aggression*” (агресія): “*This is not support; this is an intervention in a conflict that has nothing to do with us .*” (Це не підтримка; це втручання у конфлікт, який не має до нас жодного відношення.; переклад мій) [56]. “*The media manipulates the narrative to make it look like Ukraine is the victim when the reality is far more complex.*” - (Медіа маніпулюють наративом, щоб створити враження, що Україна — жертва, хоча реальність набагато складніша.; переклад мій) [52]. “*It’s not Russian aggression; it’s a response to years of provocation by Ukraine and NATO.*” – (Це не російська агресія; це відповідь на багаторічну

провокацію з боку України та НАТО.; переклад мій) [54]. Це допомагає підсилити негативне сприйняття цих дій та змушує аудиторію бачити їх як проблемні або загрозові.

Питання зі звинувачувальним підтекстом. **Риторичне питання** – питання, яке не потребує відповіді, але спрямоване на те, щоб підштовхнути аудиторію до певного висновку. Карлсон часто ставить риторичні питання з припущеннями або звинуваченнями. Наприклад, він може запитати: *“Why should we support a government that doesn't respect us?”* (Чому ми маємо підтримувати уряд, який нас не поважає?; переклад мій) або *“Why are our tax dollars funding a war that isn't ours?”* (Чому наші податки фінансують війну, яка нам не потрібна?; переклад мій) [53]. Такі питання спрямовані на підштовхування глядачів до певного висновку, не висловлюючи його прямо. *“Why should we support a country that persecutes Christians?”* - це питання натякає на нібито утиски релігійних свобод в Україні, хоча такі твердження не підтверджені достовірними джерелами [53]. *“How long will American taxpayers fund Ukraine's corrupt government?”* - тут Карлсон ставить під сумнів доцільність фінансової допомоги Україні, підкреслюючи нібито високий рівень корупції в країні [56]. *“Why is President Zelensky dictating terms to the United States?”* - це питання натякає на те, що український лідер нібито намагається впливати на внутрішню політику США, що не відповідає дійсності [56].

Гіпербола – стилістичний прийом перебільшення, який використовується для підсилення емоційного ефекту або наголошення на певному аспекті. Карлсон часто перебільшує певні аспекти, щоб посилити емоційний вплив [25]. Наприклад, він може перебільшити ризики підтримки України або витрати для американських платників податків, кажучи, *“This could lead to WWII”* (Це може призвести до Третьої світової війни.; переклад мій) або *“Our borders are being ignored while we spend billions abroad”* (Наші кордони ігноруються, поки ми витрачаємо мільярди за кордоном.; переклад мій) [51; 58]. Це створює відчуття загрози і підвищує рівень тривоги у глядачів. *“Ukraine is receiving endless billions from the West”* - гіпербола в тому, що реальна кількість підтримки, хоч і значна, не є нескінченною [55]. *“Zelensky controls every aspect of his citizens' lives”* - перебільшення реального впливу уряду на повсякденне

життя [58]. *"The war will last forever"* - підкреслює страх перед довготривалістю конфлікту [58]. *"Corruption engulfs the entire country"*- перебільшення масштабів корупції, щоб створити більш негативний образ [51].

Дискурс Такера Карлсона щодо України є прикладом маніпулятивного впливу через використання лексико-семантичних засобів. Він активно застосовує метафори, негативно марковану лексику, емоційно забарвлені епітети, гіперболи та риторичні запитання, щоб викликати в аудиторії недовіру до української влади, критично ставитися до підтримки України США та формувати негативний образ країни на міжнародній арені.

Основний акцент у висловлюваннях Карлсона зроблено на таких тезах:

- Україна зображується як «маріонетка» Заходу, позбавлена суверенітету та незалежності.
- Підтримка України з боку США представлена як безвідповідальна, надмірна та шкідлива для американських громадян.
- Війна в Україні подається як частина ширших геополітичних змов («Велике перезавантаження» або «проксі-війна»).

Такі прийоми спрямовані на підсилення поляризації суспільства, формування антиукраїнських настроїв і зменшення підтримки України в боротьбі з російською агресією. Карлсон маніпулює темами фінансової допомоги, моральності дій українського уряду та загроз глобального конфлікту, апелюючи до емоцій та страхів своєї аудиторії.

Його риторика має значний вплив на консервативну аудиторію в США, активно використовується у проросійській пропаганді та сприяє формуванню скептичного ставлення до підтримки України в західному суспільстві.

Отже, Такер Карлсон у своєму дискурсі про Україну активно використовує маніпулятивні лексичні та риторичні засоби, такі як метафори, негативно маркована лексика, гіперболи та риторичні запитання. Він створює образ України як залежної «маріонетки» Заходу, акцентуючи увагу на нібито безвідповідальності та шкоді від підтримки України для американських громадян. Його риторика спрямована на викликання страху, обурення та недовіри, що впливає на ставлення аудиторії до

України і політики США. Такий підхід формує упередження, посилює антиукраїнські настрої та використовується для політичної поляризації.

2.3. Синтаксичні та стилістичні засоби маніпуляції в риториці Карлсона

Синтаксичні засоби маніпуляції в риториці Такера Карлсона працюють на підсвідомому рівні, формуючи певне ставлення до теми через структуру висловлювань. Він будує свої вислови таким чином, щоб максимально впливати на емоції аудиторії, використовуючи мову, яка викликає страх, гнів або занепокоєння. Це досягається за рахунок вмілої побудови речень, які акцентують увагу на негативних аспектах.

Карлсон часто ставить питання, які звучать як звинувачення, залишаючи слухача з враженням, що відповідь очевидна і негативна [8]. Наприклад: *"Why should American taxpayers fund a corrupt foreign government?"* (Чому американські платники податків повинні фінансувати корумпований іноземний уряд?; переклад мій) [53]; *"How is this endless war in Ukraine making America safer?"* (Як ця нескінченна війна в Україні робить Америку безпечнішою?; переклад мій) [53]; *"Does sending billions to Ukraine solve the problems we face here at home?"* (Чи вирішує відправлення мільярдів в Україну проблеми, з якими ми стикаємося вдома?; переклад мій) [52]; *"Are our leaders prioritizing Ukraine over the people they swore to protect?"* (Чи ставлять наші лідери Україну вище за людей, яких вони поклялися захищати?; переклад мій) [54].

Він також схильний повторювати ключові фрази або ідеї, щоб підсилити їх значення і зробити їх незабутніми. У його висловах багато коротких, уривчастих речень, що надає їм рішучості та впевненості, навіть якщо твердження не підкріплені фактами.

Зміна порядку слів у реченні, наголошення на певних частинах висловлювань і використання повторюваних структур створюють відчуття невідворотності його висновків. Наприклад: *"Ignored by their leaders, the American people are left to fend for themselves."* (Ігноровані своїми лідерами, американці залишені напризволяще.; переклад мій) [53]; *"At home, problems grow. Abroad, billions are spent."* (Вдома проблеми зростають. За кордоном витрачаються мільярди.; переклад мій) [53]; *"What*

matters to them is not your safety, but their power ." (Що важливо для них — це не ваша безпека, а їхня влада.; переклад мій) [56].

Вислови стають більш драматичними, привертаючи увагу до проблем і загроз, які він описує. Наприклад: *"If we keep funding this war, it won't end. It will never end."* (Якщо ми продовжимо фінансувати цю війну, вона не закінчиться. Вона ніколи не закінчиться.; переклад мій) [51]; *"America's economy is collapsing. Yet billions flow to Ukraine."* (Економіка Америки руйнується. Проте мільярди продовжують надходити в Україну.; переклад мій) [54]; *"This is not a partnership. This is exploitation. Exploitation of America's goodwill."* (Це не партнерство. Це експлуатація. Експлуатація доброї волі Америки.; переклад мій) [52].

Загалом, синтаксичні засоби Карлсона спрямовані на те, щоб зробити його аргументи більш переконливими і впливовими, посилюючи емоційний відгук і формуючи упереджене ставлення до України. Синтаксичні засоби маніпуляції в риториці Такера Карлсона відіграють ключову роль у створенні впливового та емоційно насиченого дискурсу, який спрямований на формування певного сприйняття подій та ідей у його аудиторії.

Синтаксис є потужним інструментом, оскільки дозволяє структурувати інформацію так, щоб вона була максимально доступною, переконливою і запам'ятовуваною [12]. Завдяки цьому Карлсон досягає подвійного ефекту: з одного боку, привертає увагу слухачів, а з іншого — формує бажану емоційну та когнітивну реакцію.

Одним із ключових елементів його риторики є використання коротких, чітко сформульованих речень, які створюють відчуття динамічності та впевненості. У синтаксичному аспекті це проявляється у використанні фрагментарності, що додає драматичності його висловлюванням і дозволяє акцентувати увагу на ключових тезах. Наприклад, Карлсон часто розділяє довгі речення на кілька коротких, чим підсилює ритмічність і сприяє кращому запам'ятовуванню основних ідей: *"This is chaos. Absolute chaos. And our leaders? They do nothing."* (Це хаос. Абсолютний хаос. А наші лідери? Вони нічого не роблять.; переклад мій) [54].

"Billions to Ukraine. For what? No accountability. No oversight [82]." – (Мільярди для України. Для чого? Жодної відповідальності. Жодного контролю.; переклад мій)

"It's not democracy. It's manipulation. And you're paying for it [88]." – (Це не демократія. Це маніпуляція. І ви за це платите.; переклад мій).

Повтори є ще одним важливим синтаксичним прийомом у його дискурсі. Вони сприяють підсиленню ключових меседжів, створюючи ефект їхньої важливості та невідворотності. Завдяки повторюваності певних слів або фраз, аудиторія не лише краще запам'ятовує сказане, але й підсвідомо сприймає це як щось істинне або аксіоматичне: *"They tell us it's about democracy. Democracy for Ukraine. Democracy for Europe. Democracy for the world. Really?"* (Вони кажуть, що це про демократію. Демократію для України. Демократію для Європи. Демократію для світу. Справді?; переклад мій) [84]; *"We are funding a war. A proxy war. A war we didn't choose. A war that benefits no one but elites."* (Ми фінансуємо війну. Проксі-війну. Війну, яку ми не обирали. Війну, яка вигідна лише елітам.; переклад мій) [84]. Це відповідає теоретичним положенням про те, що повторення підвищує рівень переконливості висловлювань.

Риторичні запитання також є потужним засобом синтаксичної маніпуляції [31]. Вони використовуються для створення ілюзії діалогу між мовцем і аудиторією, а також для нав'язування певного сприйняття інформації [20]. Запитання, відповіді на які очевидні для слухача, викликають у нього відчуття причетності до процесу обговорення та підсилюють довіру до мовця [27]. Наприклад, Карлсон часто ставить питання на зразок: *"Why should we send billions overseas when Americans are suffering at home?"* (Чому ми повинні надсилати мільярди за кордон, коли американці страждають вдома?; переклад мій) [58]; *"Does this war make us safer? Or does it make us poorer and weaker?"* (Чи робить ця війна нас безпечнішими? Чи, навпаки, біднішими й слабшими?; переклад мій) [58]; *"How long will this go on? How much will we pay? How much will we lose?"* - (Скільки це ще триватиме? Скільки ми заплатимо? Скільки ми втратимо?; переклад мій) [59]. Спрямовуючи увагу аудиторії на конкретний аспект проблеми.

Паралелізм у синтаксичних конструкціях Карлсона забезпечує логічність і структурованість його висловлювань. Використання однакових або подібних синтаксичних структур у кількох послідовних реченнях створює ритмічність і чіткість, що підвищує переконливість повідомлення. *"They lied about Iraq. They lied about Afghanistan. Now they're lying about Ukraine."* (Вони брехали про Ірак. Вони брехали про Афганістан. Тепер вони брешуть про Україну.; переклад мій) [84]; *"Our borders are open. Our cities are in chaos. Our economy is failing. But Ukraine gets billions."* (Наші кордони відкриті. Наші міста в хаосі. Наша економіка падає. Але Україна отримує мільярди.; переклад мій) [84]. відповідає принципу симетрії, який вважається ефективним у риториці та допомагає акцентувати увагу на головних ідеях.

Градація, або поступове нарощування інтенсивності висловлювань, дозволяє Карлсону посилювати емоційний вплив на аудиторію. Використовуючи послідовність фраз із дедалі сильнішим змістовим і емоційним навантаженням, він досягає кульмінації, яка фокусується на ключовому меседжі. *"It starts with aid. Then advisors. Then troops. Then war. Where does it end?"* (Все починається з допомоги. Потім — радники. Потім — війська. Потім — війна. Де це закінчиться? ; переклад мій) [61]; *"More money, more weapons, more destruction. That's the path we're on."* (Більше грошей, більше зброї, більше руйнувань. Це шлях, яким ми йдемо.; переклад мій) [54].

Використання інверсії (зміщення стандартного порядку слів) у висловлюваннях Карлсона підсилює увагу до певних аспектів його промов [30]. Інверсія дозволяє виділити головне слово або фразу, створюючи емоційний акцент і забезпечуючи її запам'ятовуваність. *"What they won't tell you is this: it's not about Ukraine; it's about power."* (Те, чого вони вам не скажуть, ось що: це не про Україну, це про владу. ; переклад мій) [57]; *"Ignored at home, our problems grow while Ukraine thrives on our money."* (Ігноровані вдома, наші проблеми зростають, поки Україна процвітає за наші гроші. ; переклад мій) [57].

Еліпсис, як пропуск частини висловлювання, створює ефект недомовленості, що залучає аудиторію до активного сприйняття та інтерпретації сказаного. *"Billions gone. Accountability? None."* – (Мільярди зникли. Відповідальність? Жодної. ; переклад мій) [84]; *"They promised peace. We got war."* – (Вони обіцяли мир. Ми отримали війну

; переклад мій) [84]. Цей прийом посилює інтригу і викликає емоційний відгук, залишаючи простір для суб'єктивних домислів.

Усі ці синтаксичні прийоми працюють у комплексі, підсилюючи один одного і забезпечуючи багатогранність впливу [28]. Вони дозволяють не лише передавати інформацію, але й емоційно залучати аудиторію, формувати її когнітивні установки та створювати ефект переконливості. Теоретично це підтверджується дослідженнями в галузі риторики та когнітивної лінгвістики, які акцентують увагу на важливості структурної організації тексту для його ефективного сприйняття.

Синтаксичні засоби маніпуляції в риториці Такера Карлсона є яскравим прикладом того, як мовна форма може стати інструментом впливу на свідомість і емоції аудиторії, забезпечуючи досягнення маніпулятивних цілей через багатошаровий вплив на слухачів (див. таблиця 2.1.) [25].

Синтаксичні засоби маніпуляції в риториці Такера Карлсона

Синтаксичний засіб	Приклад	Вплив
Риторичні питання	<i>"Why should we support a country that persecutes Christians?"</i>	Викликає сумніви та негативне ставлення до підтримки України, підсвідомо навіює відповідь.
Анафора	<i>"We spend billions... We support a country..."</i>	Підсилює увагу до повторюваних негативних аспектів, створюючи наголос на участі США у проблемах України.

Еліпсис	<i>"Financial support? Unlimited. Corruption? No doubt."</i>	Створює ілюзію очевидності тверджень, надає їм категоричності.
Інверсія	<i>"The war will be endless if we continue to support this."</i>	Підсилює акцент на негативному аспекті (нескінченна війна), привертає увагу до ключових слів.
Паралелізм	<i>"They demand money, they demand weapons..."</i>	Створює ритмічність і наголошує на постійних вимогах з боку України, формуючи образ ненаситного прохача.
Підсилення нагромадження	через <i>"Corruption, persecution, war, chaos..."</i>	Викликає сильні емоції, підкреслюючи негативні риси та створюючи відразу до об'єкта обговорення.
Сугестія	<i>"Everyone knows that Ukraine is a corrupt state."</i>	Навіює ідею як загальновизнану істину, навіть без надання доказів, що формує негативне ставлення як очевидне і незаперечне

Таблиця 2.1.

Повторення створює відчуття незаперечності і вагомості аргументу [28]. Наприклад, повторення *"We spend billions... We support a country..."* акцентує увагу на

великих витратах США на Україну, викликаючи сумніви щодо їхньої доцільності [56].

Еліпсис передбачає пропуск частин речення, які легко зрозуміти з контексту, але це надає висловлюванню більшої категоричності та енергії. Карлсон використовує цей прийом, щоб робити свої твердження більш лаконічними і впевненими [2]. Наприклад, у фразі "*Financial support? Unlimited. Corruption? No doubt.*" створюється ілюзія очевидності і простоти відповідей [75].

Зміна звичного порядку слів у реченні допомагає Карлсону підсилити акцент на певних аспектах його аргументу [17]. Це робить його висловлювання більш драматичними та емоційно зарядженими. Наприклад, у реченні "*The war will be endless if we continue to support this*" зміна порядку слів підсилює акцент на "*endless war*", викликаючи тривогу [84].

Паралельна структура речень створює ритмічність і підсилює сприйняття постійності чи багаторазовості певних дій чи ситуацій. Цей прийом допомагає робити аргументи легшими для сприйняття і більш переконливими. Наприклад, "*They demand money, they demand weapons...*" підсилює відчуття, що Україна постійно щось вимагає, що викликає роздратування у слухача.

Нагромадження негативних термінів у висловлюванні створює сильний емоційний ефект, формуючи негативне сприйняття об'єкта обговорення. Карлсон часто використовує цей прийом, щоб викликати у слухача відразу або обурення [17]. Наприклад, "*Corruption, persecution, war, chaos...*" — такий перелік викликає відчуття хаосу і нестабільності [64].

Сугестія полягає у прихованому навіюванні певних ідей чи переконань, які подаються як загальновідомі істини. Це особливо потужний засіб маніпуляції, оскільки слухач сприймає висловлювання як очевидне і незаперечне. Наприклад, фраза "*Everyone knows that Ukraine is a corrupt state*" створює відчуття, що це загальноприйнятий факт, хоча він може бути не підкріплений жодними доказами [61].

Карлсон використовує ці синтаксичні засоби для створення риторики, яка грає на емоціях аудиторії, викликаючи страх, гнів або сумнів. Це допомагає формувати негативне ставлення до України, маніпулюючи сприйняттям через мовні засоби.

Завдяки такій техніці його висловлювання здаються переконливими, навіть коли вони не підкріплені конкретними фактами.

Стилістичні прийоми маніпуляції у висловлюваннях є потужним інструментом впливу, що використовується в політичній, медійній та рекламній риторичі для досягнення певних цілей. Маніпуляція через мову не завжди є очевидною; вона часто працює на підсвідомому рівні, формуючи емоційні реакції, спотворюючи факти та направляючи думки аудиторії у потрібному напрямку.

Основна мета маніпуляції — це контроль над сприйняттям реальності. Через використання емоційно заряджених слів та виразів автори можуть створювати образи, які викликають страх, гнів, співчуття або інші сильні емоції. Наприклад: *"The government in Kyiv is nothing but a dictatorship under a democratic façade."* (Уряд у Києві — це не що інше, як диктатура під демократичним фасадом. ; переклад мій) [84]; *"This is not aid; this is reckless spending of taxpayer money on a foreign corrupt regime."* (Це не допомога; це безрозсудне витрачання грошей платників податків на закордонний корумпований режим. ; переклад мій) [75]; *"Our leaders are funding chaos abroad while ignoring the crisis at home."* (Наші лідери фінансують хаос за кордоном, ігноруючи кризу вдома. ; переклад мій) [75]. Ці емоції відволікають від критичного аналізу інформації та змушують людей приймати рішення на основі почуттів, а не фактів.

Важливим елементом маніпуляції є вибір слів [31]. Наприклад, терміни з негативними конотаціями, як-от "хаос", "диктатура" або "корупція", формують уявлення про об'єкт чи подію як про щось небезпечне або аморальне [17]. Наприклад: *"The government in Kyiv is nothing but a dictatorship under a democratic façade."* (Уряд у Києві — це не що інше, як диктатура під демократичним фасадом. ; переклад мій) [84]; *"This is not aid; this is reckless spending of taxpayer money on a foreign corrupt regime."* (Це не допомога; це безрозсудне витрачання грошей платників податків на закордонний корумпований режим.; переклад мій) [75]; *"Our leaders are funding chaos abroad while ignoring the crisis at home."* (Наші лідери фінансують хаос за кордоном, ігноруючи кризу вдома.; переклад мій) [75]. Навпаки, використання позитивних термінів може створювати ілюзію бездоганності або значущості. Наприклад: *"We need strong leadership that puts America first."* -(Нам потрібне сильне лідерство, яке ставить

Америку на перше місце.; переклад мій) [66]; *"Supporting Ukraine is sold as a noble cause, but is it really helping anyone?"* – (Підтримка України подається як благородна справа, але чи справді це комусь допомагає? ; переклад мій) [84]; *"They call this democracy in action, but it looks more like manipulation."* (Вони називають це демократією в дії, але це більше схоже на маніпуляцію. ; переклад мій [75].

Гіпербола дозволяє перебільшити певні аспекти, роблячи їх драматичнішими. Це часто використовується для посилення страху або надії. Наприклад, заяви про "неминучу катастрофу" або "рятівний прорив" можуть бути перебільшеннями, але вони ефективно захоплюють увагу.

Одним з найпотужніших прийомів є емоційне забарвлення мови [5]. Карлсон часто використовує терміни з негативними конотаціями, щоб створити образ України як неблагонадійної та корумпованої держави [17].

Гіпербола є ще одним важливим інструментом Карлсона [1]. Він перебільшує масштаби проблем, пов'язаних з Україною, щоб викликати у глядача сильні емоції [19]. Наприклад, фрази типу *"нескінченна війна"*, *"безмежна корупція"* або *"постійна загроза"* створюють враження, що ситуація в Україні є катастрофічною і може негативно вплинути на весь світ. Це перебільшення допомагає зміцнити у глядачів відчуття небезпеки. Наприклад: *"If we continue to fund this endless war, what will be left of our own country?"* (Якщо ми продовжимо фінансувати цю нескінченну війну, що залишиться від нашої власної країни? ; переклад мій) [57]; *"Ukraine is engulfed in boundless corruption, and yet we send billions there without question."* (Україна потопає в безмежній корупції, а ми все одно надсилаємо туди мільярди без жодних запитань. ; переклад мій) [52]; *"This war poses a constant threat to global stability, dragging us closer to disaster."* (Ця війна становить постійну загрозу для глобальної стабільності, тягнучи нас ближче до катастрофи. ; переклад мій) [84]; *"It's not just a crisis in Ukraine; it's a crisis for the entire world."* – (Це не просто криза в Україні; це криза для всього світу. ; переклад мій) [84].

Апеляція до страхів є центральним елементом маніпуляцій Карлсона [17]. Він часто наголошує на можливих загрозах, які нібито несе підтримка України [2]. Наприклад, страх перед втягуванням США у "третю світову війну" або перед

фінансовим колапсом через допомогу Україні активно використовується для створення почуття тривоги у глядачів [28]. Це дозволяє відволікти увагу від реальних фактів і змусити аудиторію зосередитися на емоційній реакції.

Карлсон також використовує контраст, щоб підсилити свої аргументи [19]. Він порівнює витрати на допомогу Україні з внутрішніми проблемами США, такими як економічні труднощі, безробіття чи криза охорони здоров'я. Це створює враження, що допомога Україні є марнотратством, яке шкодить інтересам самих американців.

Нагромадження негативних епітетів допомагає Карлсону створити чіткий образ ворога. Коли він описує Україну, він використовує серію негативних характеристик, таких як *"корумпована"*, *"провокаційна"*, *"ненадійна"* [5]. Це посилює негативне враження та робить його більш стійким у свідомості глядачів.

Використання прикладів та аналогій є ще одним потужним інструментом. Карлсон часто наводить приклади з інших конфліктів або ситуацій, які асоціюються з провалом чи катастрофою, щоб провести паралелі з Україною. Це створює враження, що підтримка України неодмінно призведе до аналогічного результату.

Ефект несподіванки також відіграє важливу роль [30]. Карлсон інколи вводить несподівані твердження чи питання, які змушують глядачів зупинитися і замислитися [29]. Це допомагає привернути увагу та зробити його аргументи більш запам'ятовуваними.

Загалом, Карлсон майстерно використовує ці стилістичні прийоми, щоб маніпулювати сприйняттям аудиторії, створюючи негативний образ України. Його риторика побудована таким чином, щоб викликати сильні емоційні реакції, відволікаючи від об'єктивного аналізу та спонукаючи глядачів приймати його точку зору без критичного осмислення. Це дозволяє йому ефективно впливати на громадську думку, формуючи певні наративи, які часто не відповідають дійсності. Такі питання здаються природними, але вони приховано навіюють певні відповіді, які узгоджуються з позицією оратора [4].

Нагромадження епітетів і контраст допомагають створювати яскраві образи, що запам'ятовуються. Негативні епітети можуть підсилювати один одного, формуючи негативний образ, тоді як позитивні створюють ідеалізований вигляд. Контраст же

підкреслює відмінності між бажаним і небажаним, спрямовуючи увагу на потрібні аспекти.

Аналогії та приклади дозволяють спростити складні ідеї, роблячи їх зрозумілішими і доступнішими. Вони також допомагають проводити паралелі між відомими фактами та новою інформацією, що робить нову інформацію більш прийнятною. Ефект несподіванки утримує увагу аудиторії, викликаючи зацікавленість і залученість. Несподівані повороти у висловлюваннях або аргументах роблять їх більш запам'ятовуваними і впливовими.

Таким чином, стилістичні прийоми маніпуляції відіграють ключову роль у формуванні суспільної думки. Вони дозволяють маніпуляторам не тільки передавати інформацію, але й керувати тим, як ця інформація буде сприйнята. Ці прийоми є невід'ємною частиною сучасної комунікації, і їх розуміння допомагає критично оцінювати інформацію, захищаючи себе від впливу маніпуляцій.

У своїх висловлюваннях проти України Такер Карлсон активно використовує різноманітні стилістичні прийоми маніпуляції, які спрямовані на формування негативного сприйняття серед його аудиторії. Відео, які ми аналізуємо, демонструють його майстерність у створенні риторики, що впливає на емоції та підсвідомість глядачів.

РОЗДІЛ 3. ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ В ІНШОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ НА ОСНОВІ ВИСЛОВЛЮВАНЬ ТАКЕРА КАРЛСОНА

3.1. Особливості прагматичного впливу в риториці Карлсона

Прагматичний вплив у комунікації полягає в цілеспрямованому використанні мови для досягнення конкретних результатів. Він спрямований на зміну думок, переконань, емоційного стану чи поведінки аудиторії. Головна особливість такого впливу полягає в тому, що мовець або автор не просто передає інформацію, а робить це таким чином, щоб викликати певну реакцію [9]. Цей вид впливу тісно пов'язаний з контекстом, у якому відбувається комунікація [26]. Одне і те ж висловлювання може мати різний ефект залежно від обставин, настрою аудиторії, культурних і соціальних факторів. Прагматичний вплив спирається на емоції, інтуїцію, культурні стереотипи і попередній досвід людей. Це дозволяє автору чи мовцеві впливати на підсвідомість, навіювати ідеї без прямого переконання.

Ефективність прагматичного впливу підсилюється використанням різноманітних стилістичних прийомів: емоційно забарвлених слів, риторичних питань, метафор, гіпербол, нагромадження епітетів. Через ці прийоми автор може створювати сильні емоційні образи, які закріплюються в пам'яті і викликають потрібну реакцію.

Такі висловлювання часто викликають у слухача або читача відчуття, що вони самі дійшли до певного висновку, хоча насправді це був результат маніпуляції. Це робить прагматичний вплив дуже ефективним інструментом в політиці, рекламі, медіа та інших сферах, де важливо керувати громадською думкою або поведінкою людей [5]. Прагматика аналізує відношення між адресантом та його мовленнєвим твором. Як зазначає Н. Арутюнова, «семантична формула *the word means* (слово означає), була замінена виразом *the speaker means* (мовець має на увазі)» [1]. Відтак, здатність мовця належно виражати та передавати свої комунікативні наміри та спроможність слухача або читача їх розпізнавати та сприймати становлять частину лінгвістичної компетенції.

Одним із засобів зі значним прагматичним потенціалом є прийоми мовної гри, використання яких допомагає автору схилити аудиторію до вигідної йому позиції.

Серед прийомів мовної гри науковці виокремлюють: каламбури, створення okazionalizmів, оперування прецедентними текстами, інтертекстуальність, різні види тропів (порівняння, метафора, перифраза тощо) [24]. Існують різні варіанти введення мовної гри в медіатексти: графічні, фонетичні, лексичні й семантичні.

Прагматичний вплив у риториці Такера Карлсона базується на вмільй комбінації емоційних, логічних та стилістичних прийомів, що дозволяють йому ефективно формувати громадську думку і впливати на аудиторію.

Карлсон використовує свою платформу не лише для інформування, а й для активного навіювання певних ідей, які збігаються з його політичною та ідеологічною позицією. Його риторика побудована таким чином, щоб викликати сильні емоційні реакції, що значно підсилює прагматичний вплив. Графік, який показує частоту використання різних стилістичних прийомів маніпуляції в риториці Такера Карлсона (див. таблиця 3.1).

- **Емоційно забарвлена мова** – використання слів і виразів, які викликають у слухачів сильні емоції, такі як страх, гнів, радість чи тривога. Цей прийом спрямований на те, щоб впливати на почуття аудиторії, а не на її раціональне мислення.
- **Апеляція до страхів** – створення відчуття загрози або небезпеки з метою викликання у слухачів тривоги або паніки, що спонукає їх підтримати певну позицію або прийняти певні рішення.
- **Риторичні питання** – питання, які мають на меті не отримання відповіді, а навіювання певної думки або привертання уваги до конкретної проблеми.
- **Спрощення та поляризація** – зведення складних питань до простих категорій "добро" і "зло", "свої" і "чужі". Це допомагає створити чіткі, але часто необ'єктивні рамки сприйняття.
- **Сугестія через повторення** – багаторазове повторення ключових слів або фраз, щоб закріпити їх у свідомості слухачів і створити враження їхньої правдивості.
- **Підсилення через гіперболу** – перебільшення реальних подій або характеристик, щоб зробити їх більш драматичними і привернути більше уваги.

- **Контраст і порівняння** – акцентування на відмінностях між об'єктами або явищами, щоб підкреслити переваги одного з них і недоліки іншого.
- **Маніпуляція контекстом** – вибіркова подача фактів або виривання слів і дій з контексту, щоб створити певне враження або переконання.
- **Створення образу ворога** – формування негативного образу певної особи, групи або країни через підкреслення їхніх нібито негативних характеристик або дій. Цей прийом спрямований на об'єднання аудиторії проти спільного "ворога".

Можна виокремити такі **основні особливості прагматичного впливу в риториці Карлсона**:

Один із ключових аспектів риторики Карлсона — це акцент на емоційній складовій. Він часто використовує емоційно забарвлені слова і фрази, щоб створити у своїх слухачів відчуття страху, обурення чи співчуття. Наприклад, коли Карлсон обговорює питання війни в Україні, він часто згадує про "нескінченні війни" або "марнотратні витрати" на підтримку "корумпованого режиму – *наприклад: "Endless wars draining American resources with no clear outcome."* (Нескінченні війни виснажують американські ресурси без чіткого результату. ; переклад мій) [54]; "*Why are we sending billions to a corrupt regime in Ukraine?"* (Чому ми відправляємо мільярди корумпованому режиму в Україні? ; переклад мій) [84]. Такі висловлювання викликають у слухачів обурення та тривогу щодо зовнішньої політики США.

Карлсон активно використовує страх як інструмент маніпуляції. Він наголошує на потенційних загрозах, які нібито можуть виникнути через підтримку України, таких як "ескалація конфлікту до глобальної війни" або "фінансовий колапс": "*Supporting Ukraine risks escalating the conflict into a global war.*" (Підтримка України може призвести до ескалації конфлікту до рівня глобальної війни. ; переклад мій) [58]; "*How long before America's economy collapses under the weight of foreign aid?"* (Скільки часу залишилося до того, як економіка Америки зруйнується під тягарем зовнішньої допомоги? ; переклад мій) [61]; "*Every dollar wasted overseas is a betrayal of struggling Americans at home .*" (Кожен долар, змарнований за кордоном, є зрадою американців, які борються за виживання вдома. ; переклад мій) [61]. Цей підхід спрямований на те,

щоб викликати у глядачів відчуття небезпеки і змусити їх шукати прості рішення, які він пропонує.

Риторичні питання є ефективним способом навіювання певних думок без прямого примусу. Карлсон часто ставить питання на кшталт: *"Why should we fund a corrupt country?"* (Чому ми повинні фінансувати корумповану країну? ; переклад мій) або *"How much more American money will be wasted on this conflict?"* (Скільки ще американських грошей буде витрачено на цей конфлікт?; переклад мій) [75]. Такі питання формують у глядачів негативне ставлення до підтримки України, навіть якщо вони не отримують конкретної відповіді.

Карлсон часто спрощує складні міжнародні питання до рівня чорно-білої дихотомії. Це дозволяє йому створювати прості, зрозумілі і, що найголовніше, емоційно заряджені наративи. Наприклад, конфлікт в Україні подається як боротьба *"Good American taxpayers are footing the bill for endless wars overseas."* (Добрі американські платники податків оплачують нескінченні війни за кордоном. ; переклад мій) [75]; *"The corrupt elites in Washington are using Ukraine as a pawn for their own interests."* (Корумповані еліти у Вашингтоні використовують Україну як пішака для власних інтересів, які використовують їхні гроші на непотрібні війни. ; переклад мій) [84]. Це спрощення дозволяє йому чітко позиціонувати себе та свою аудиторію в рамках цієї боротьби, зміцнюючи емоційний зв'язок із глядачами.

Карлсон використовує контраст між витратами на підтримку України та внутрішніми проблемами США, такими як економічні труднощі, безробіття або криза охорони здоров'я. Цей прийом дозволяє йому створити враження, що підтримка зовнішньої політики відбувається за рахунок добробуту самих американців, викликаючи у них обурення та невдоволення.

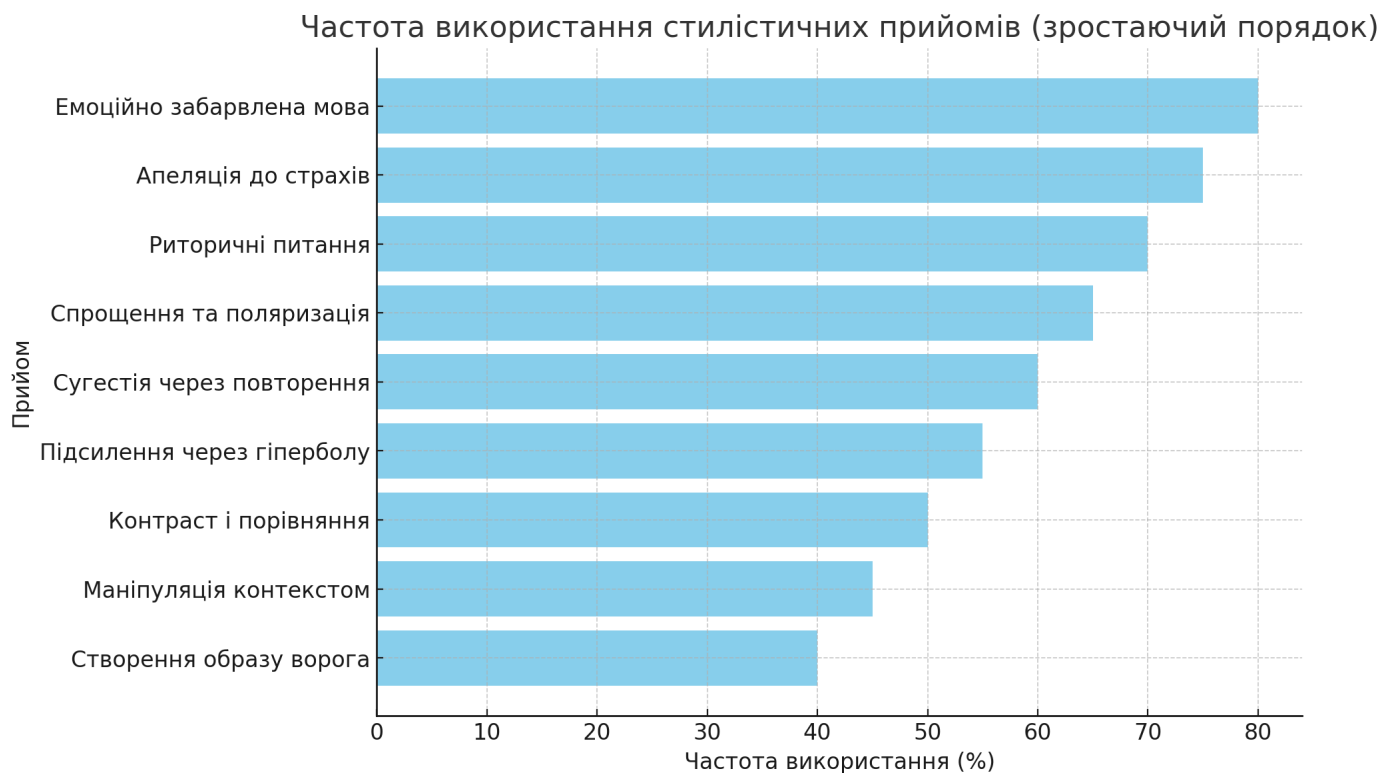
Повторення ключових тез — ще один потужний інструмент у риторичі Карлсона [13]. Постійне наголошення на "корупції в Україні", "марнотратстві американських грошей" або "загрозі глобальної війни": *"Corruption in Ukraine is rampant, and yet we're sending them billions."* (Корупція в Україні поширена, і, тим не менш, ми відправляємо їм мільярди. ; переклад мій) [75]; *"The waste of American money on Ukraine is a betrayal of our own citizens."* (Марнотратство американських грошей на Україну є зрадою

власних громадян. ; переклад мій) [84]; *"If we continue down this path, the threat of a global war becomes very real."* (Якщо ми продовжимо рухатися цим шляхом, загроза глобальної війни стане дуже реальною. ; переклад мій) [56].

Закріплює ці ідеї в свідомості глядачів [10]. Навіть якщо фактичні докази цих тверджень слабкі або відсутні, повторення створює ілюзію їхньої правдивості. Карлсон часто вдається до перебільшень, щоб зробити свої аргументи більш вражаючими. Він може стверджувати, що допомога Україні *"підриває американську економіку"* або що *"війна ніколи не закінчиться"*: *"Every dollar sent to Ukraine undermines the U.S. economy and neglects our own people."* (Кожен долар, відправлений в Україну, підриває економіку США і нехтує нашими власними людьми. ; переклад мій) [75]; *"The war in Ukraine will never end as long as the U.S. keeps interfering."* (Війна в Україні ніколи не закінчиться, поки США продовжують втручатися. ; переклад мій) [51]. Ці гіперболи викликають сильні емоційні реакції і відволікають від раціонального аналізу.

У своїй риториці Карлсон формує чіткий образ ворога, яким стає не тільки зовнішній об'єкт (Україна чи її уряд), але й внутрішні *"еліти"* або *"корумповані політики"*, які підтримують цю зовнішню політику. Це дозволяє йому мобілізувати свою аудиторію проти конкретних груп, створюючи відчуття спільної боротьби за справедливість [24].

Прагматичний вплив у риториці Такера Карлсона базується на глибокому використанні емоційної складової, спрощення складних тем та ефективного застосування стилістичних прийомів. Його висловлювання спрямовані не лише на інформування, а й на активне навіювання ідей, які співпадають з його політичною позицією. Завдяки використанню емоційно забарвлених слів, риторичних запитань, метафор та гіпербол Карлсон досягає емоційного залучення аудиторії та формування стійких когнітивних установок. Такий підхід дозволяє йому ефективно впливати на свідомість слухачів, формуючи громадську думку та викликаючи бажану реакцію. Його риторика є яскравим прикладом маніпулятивного прагматичного впливу, який базується на емоціях, інтуїції та культурних стереотипах.



Таблиця 3.1.

Графік (див. таблиця 3.1.) ілюструє частоту використання різних стилістичних прийомів маніпуляції у риторичній маніпуляції Карлсона, зокрема в його висловлюваннях та поведінці. По горизонтальній осі вказано частоту застосування кожного прийому у відсотках, а по вертикальній осі наведено назви прийомів. Дані на графіку дають змогу зрозуміти, які риторичні стратегії домінують у стилі Карлсона, а які застосовуються рідше.

1. Емоційно забарвлена мова (80%)

Цей прийом є найчастіше використовуваним, що вказує на активне залучення емоційного впливу для переконання. Карлсон активно використовує яскраві слова, виразні образи та гіперболи, щоб створити емоційний резонанс і викликати сильні почуття у співрозмовників.

2. Апеляція до страхів (75%)

Другий за популярністю прийом. Він передбачає викликання страху або занепокоєння для маніпулювання думками чи поведінкою інших. Карлсон використовує це для створення атмосфери напруги або переконання у необхідності певних дій.

3. Риторичні питання (70%)

Часто зустрічається в його риторичі. Карлсон застосовує такі питання для того, щоб заохотити співрозмовника до рефлексії або підкреслити очевидність своїх аргументів. Це дозволяє йому здаватися розумнішим чи мудрішим, ніж є насправді.

4. Спрощення та поляризація (65%)

Цей прийом спрямований на зведення складних питань до простих рішень або на створення жорсткого поділу на «добре» і «погане». Карлсон застосовує його, щоб маніпулювати сприйняттям ситуацій і спрощувати сприйняття світу своїми співрозмовниками.

5. Сугестія через повторення (60%)

Повторення одних і тих самих тверджень або ідей допомагає закріпити їх у свідомості слухачів. Карлсон повторює свої тези, щоб зробити їх більш переконливими.

6. Підсилення через гіперболу (55%)

Карлсон часто перебільшує, щоб зробити свої слова більш переконливими або викликати драматичний ефект. Гіперболи дозволяють йому надавати ситуаціям більшої ваги, ніж вони мають.

7. Контраст і порівняння (50%)

За допомогою цього прийому Карлсон підкреслює різницю між протилежними явищами, щоб краще донести свої ідеї. Контрасти часто використовуються для створення яскравих образів у сприйнятті слухачів.

8. Маніпуляція контекстом (45%)

Менш поширений прийом, але досить ефективний. Карлсон змінює або підбирає вигідний контекст для своїх слів, щоб надати їм нового значення, яке відповідає його цілям.

9. Створення образу ворога (40%)

Найменш часто вживаний прийом. Карлсон використовує його для зосередження уваги на уявному «ворогові», щоб відволікти співрозмовників від реальних проблем або підсилити свою позицію.

Графік демонструє, що Карлсон активно використовує емоційні та риторичні прийоми, щоб впливати на слухачів. Найбільший акцент зроблено на методах, що викликають емоції, такі як емоційно забарвлена мова та апеляція до страхів. Менш популярними є прийоми, що потребують більше інтелектуального залучення слухачів, наприклад, маніпуляція контекстом або створення образу ворога. Це вказує на прагнення Карлсона зосередитися на швидкому та сильному впливі на аудиторію.

Отже, Риторика Такера Карлсона є потужним інструментом прагматичного впливу, спрямованого на формування суспільної думки. Його висловлювання побудовані таким чином, щоб викликати сильні емоції, такі як страх, обурення чи тривога, що значно підвищує їхню ефективність. Карлсон майстерно спрощує складні питання, роблячи їх доступними для аудиторії, але при цьому часто спотворює реальність, зводячи її до протистояння між «своїми» та «чужими». Використання риторичних запитань, емоційно забарвленої мови, гіпербол і метафор дозволяє Карлсону впливати на свідомість аудиторії та навіювати потрібні йому ідеї. Постійне повторення основних тез, таких як «нескінченні війни» чи «корумпований режим», закріплює ці ідеї в пам'яті слухачів, створюючи враження їхньої очевидності. Карлсон також активно створює негативний образ ворога, як зовнішнього (України чи її уряду), так і внутрішнього (американських еліт). Це дозволяє йому об'єднати аудиторію навколо своєї позиції, викликаючи відчуття спільної боротьби за справедливість. Завдяки вмілому поєднанню емоційного впливу, культурних стереотипів і зрозумілих наративів, Карлсон ефективно маніпулює громадською думкою, навіюючи аудиторії бажані йому переконання. Його риторика є прикладом того, як прагматичний вплив може використовуватися для досягнення політичних і соціальних цілей.

3.2. Порівняння прагматичних прийомів маніпуляції у висловлюваннях Карлсона в американському та іншомовному середовищах

В американському медіапросторі Карлсон активно використовує емоційно забарвлені висловлювання, щоб викликати сильні реакції, такі як обурення чи страх

[22]. Наприклад, риторика навколо «нескінченних воєн» і «корумпованих урядів» підсилює уявлення про марнотратство американських ресурсів.

Карлсон ставить питання, які виглядають як виклик, але спрямовані на підтвердження його позиції [24]. Питання типу: "*Why should we support Ukraine when our own borders are unprotected?*" (Чому ми маємо підтримувати Україну, якщо наші кордони не захищені?; переклад мій) мають на меті викликати сумніви та негативне ставлення до зовнішньої політики США [84]. Карлсон часто порівнює витрати на зовнішню допомогу з внутрішніми проблемами США (наприклад, інфраструктурою, охороною здоров'я). Це підсилює відчуття несправедливості серед американської аудиторії.

В американському середовищі постійне повторення тез про «корупцію» та «марнотратство» формує стійке сприйняття аудиторії.

В іншомовних середовищах (наприклад, європейському або українському) емоційна апеляція може бути менш ефективною, якщо вона не враховує культурні особливості. Іншомовна аудиторія може бути більш критичною до маніпуляцій, спрямованих на викликання страху.

У міжнародному контексті Карлсон може більше зосереджуватися на глобальних наслідках дій США або інших країн, порівнюючи їх з міжнародними стандартами. Це створює уявлення про те, що США втручаються в справи інших країн на шкоду глобальній стабільності [24]. Іншомовні аудиторії часто вимагають більше логічної аргументації та менше емоційного тиску. Карлсон може адаптувати свої висловлювання, додаючи більше фактів і посилянь на міжнародні події. У різних культурах Карлсон може використовувати специфічні стереотипи, що викликають резонанс серед місцевої аудиторії. Наприклад, у європейському контексті це можуть бути посилення на історичну недовіру до США або на критику глобалізації.

Попри схожість основних прийомів маніпуляції, Карлсон адаптує свою риторiku залежно від аудиторії. В американському середовищі його висловлювання орієнтовані на національні інтереси і внутрішню політику, тоді як у міжнародному контексті він акцентує увагу на глобальних проблемах і наслідках. Це дозволяє йому ефективно впливати на різні аудиторії, використовуючи адаптовані форми маніпулятивних прийомів.

**Порівняльна таблиця прагматичних прийомів маніпуляції у висловлюваннях
Карлсона в американському та іншомовному середовищах**

Прагматичний прийом маніпуляції	В американському середовищі	В іншомовному середовищі
Поляризація та протиставлення	Протиставлення «простих американців» і «еліт»	Акцент на «ми» проти «вони», часто протиставляючи «захід» і «місцеві інтереси»
Емоційне насичення та драматизм	Сильні емоції, з акцентом на кризу чи небезпеку	Часто пом'якшується або акцент змінюється на «захист» національних інтересів
Спрощення складних тем	Складні питання зводяться до простих, однозначних тез	Залишається, але з локальним контекстом та додаванням знайомих термінів
Іронія та сарказм	Часто використовує сарказм для знецінення опонентів	Сарказм зменшується, більше уваги до прямих тверджень, що спрощує сприйняття

Зміщення акцентів	Акцент на американських політичних реаліях	Зміщення до універсальних тем, таких як критика глобалізму та західних еліт
-------------------	--	---

Таблиця 3.2.

В американському контексті Карлсон активно використовує поділ між «простими американцями» та «елітами», створюючи емоційний розрив між групами, що легко резонує з внутрішньою політикою США. В іншомовному середовищі (наприклад, російському) це приймає форму протистояння «ми» (локальна аудиторія) проти «них» (західний вплив або «еліти»), що підходить для резонування з націоналістичними настроями.

У своїх виступах Карлсон часто використовує сильні емоції, підкреслюючи кризовість ситуації для підвищення залученості аудиторії. В іншомовних адаптаціях ця емоційність може трохи знижуватися, а акцент зміщується на «захист» місцевих інтересів, що також викликає схожий емоційний відгук, але без надмірної напруги. В іншомовному середовищі це доповнюється використанням знайомих для аудиторії термінів, що спрощує сприйняття і підвищує переконливість висловлювань.

У США сарказм і іронія є типовими прийомами, що допомагають дискредитувати опонентів [3]. В іншомовних перекладах цей аспект часто втрачається, оскільки сарказм може бути культурно неоднозначним і викликати різні реакції. Замість цього більше уваги приділяється прямим твердженням, що робить висловлювання Карлсона більш доступними для розуміння. В американському контексті Карлсон зосереджується на питаннях, важливих для внутрішньої політики США, тоді як в іншомовних версіях акценти зміщуються до більш універсальних тем, таких як критика глобалізму і західних еліт, що краще підходить для міжнародної аудиторії. [33].

Прагматичні прийоми маніпуляції, які використовує Такер Карлсон, адаптуються до культурного та мовного контексту для підвищення ефективності впливу на

аудиторію [25]. Його риторика, побудована на поляризації, емоційній напрузі, спрощенні складних питань і використанні іронії, є гнучкою і здатна змінюватися відповідно до особливостей різних культурних середовищ [27].

В американському контексті Карлсон зосереджується на внутрішньополітичних темах, акцентуючи увагу на протиставленні «простих американців» та «еліт», що резонує з соціальними та політичними настроями в США. У міжнародному контексті, наприклад, у російському чи європейському, його висловлювання адаптуються шляхом зміни акцентів і використання більш зрозумілих для місцевої аудиторії тем, таких як критика глобалізму та західних впливів.

Така адаптація забезпечує кращий зв'язок з аудиторією та підсилює сприйняття Карлсона як голосу «звичайних людей», навіть у середовищах, де його пряма критика американської політики могла б бути менш актуальною [9]. Це доводить, що маніпулятивні прийоми можуть змінюватися та трансформуватися, зберігаючи при цьому свою ефективність і вплив на різні аудиторії [8].

Отже, Такер Карлсон демонструє здатність адаптувати свою риторику до різних аудиторій, зберігаючи її маніпулятивний ефект. У американському контексті він акцентує увагу на внутрішніх проблемах, таких як корупція, марнотратство та «нескінченні війни», викликаючи у глядачів обурення та страх. Водночас у міжнародному середовищі його риторика змінюється, щоб відповідати локальним цінностям і проблемам. У своїх виступах Карлсон часто звертається до тем, які знаходять відгук серед конкретної аудиторії, наприклад, критикуючи глобалізацію або західний вплив. Його висловлювання орієнтовані на створення чіткого поділу між «своїми» та «чужими», що підсилює почуття групової ідентичності та посилює довіру до його меседжів. Адаптація включає використання знайомих термінів, спрощення складних питань і зміщення акцентів до універсальних тем, таких як захист національних інтересів або глобальні наслідки політики США. У міжнародному середовищі Карлсон знижує емоційний тиск і більше зосереджується на фактах та критичних аргументах, що робить його висловлювання зрозумілішими для іншомовної аудиторії. Це дозволяє йому залишатися впливовим і переконливим, навіть якщо його риторика втрачає деякі елементи, характерні для американської

аудиторії, такі як сарказм чи надмірна емоційність. Завдяки цим адаптаціям Карлсон ефективно впливає на різні аудиторії, використовуючи універсальні маніпулятивні прийоми, які спрямовані на створення сильного емоційного відгуку та мобілізацію слухачів на підтримку його позицій. Його здатність змінювати риторику підкреслює, що політичний дискурс може залишатися ефективним навіть у різних культурних контекстах.

3.3. Психолінгвістичний вплив риторики Карлсона на аудиторію в іншомовному контексті

Риторика Такера Карлсона, відомого американського телеведучого та політичного коментатора, є яскравим прикладом використання маніпулятивних прийомів, спрямованих на формування когнітивного та емоційного впливу на аудиторію. На основі прийомів поляризації, драматизму та спрощення складних тем його висловлювання досягають значного ефекту, особливо у американському середовищі, де вони резонують з суспільними та політичними настроями. Ці риторичні прийоми Карлсона, однак, трансформуються та адаптуються, коли його висловлювання перекладаються і подаються іншомовній аудиторії, наприклад, у російськомовному середовищі [19]. Дослідження цих трансформацій дозволяє розкрити психолінгвістичний вплив адаптованої риторики, зокрема, як риторика Карлсона підлаштовується під культурний та соціальний контекст нової аудиторії.

Основні риторичні прийоми Карлсона

Риторика Карлсона спирається на кілька основних маніпулятивних прийомів, які розглянуті в наукових дослідженнях, зокрема у роботі В. Бєлих [1]:

1. Поляризація та протиставлення – Карлсон часто акцентує на розподілі суспільства на *«простих громадян»* і *«еліти»*, що створює у глядачів відчуття приналежності до *«своїх»* і посилює недовіру до політичних опонентів [2; 6]
2. Драматизм та емоційний накал – висловлювання Карлсона нерідко підсилюються за рахунок драматичних інтонацій та емоційних метафор, що посилюють враження надзвичайної ситуації. Лакоф зазначає, що такі прийоми

створюють «фрейми», що формують сприйняття у вигідному для оратора ключі [7].

3. Спрощення складних тем – Карлсон часто зводить складні політичні та соціальні питання до простих і зрозумілих тез [26]. Це допомагає аудиторії швидше засвоїти його позицію та прийняти її як свою власну [2; 20].
4. При адаптації до іншомовного контексту риторика Карлсона зазнає певних змін, що дозволяє зберегти її вплив, але зробити її зрозумілішою для нової аудиторії. Дослідження Савицької і Померанцев показують, що при перекладі політичного дискурсу часто адаптуються теми і образи, які резонують з локальними цінностями та світоглядом [8; 9].

У іншомовному середовищі, зокрема російськомовному, висловлювання Карлсона часто адаптуються для створення чіткого протистояння не тільки «внутрішніх ворогів», а й «зовнішніх загроз», що дозволяє аудиторії краще співвіднести себе з його позицією [4]. Це резонує з націоналістичними настроями і створює відчуття спільного «захисту» від зовнішніх впливів. У іншомовних адаптаціях емоційність Карлсона може бути трохи пом'якшена або змінена, проте зберігається загальний акцент на емоційному забарвленні повідомлення. Шаффнер (Schaffner & Bassnett) показує, що емоційний драматизм часто адаптується до культурних реалій, оскільки емоційні стратегії залежать від місцевих цінностей [9; 27]. Спрощення є універсальним прийомом, однак в іншомовному середовищі спрощення додатково підтримується локалізацією термінів, що підсилює маніпулятивний ефект і робить риторіку доступнішою для аудиторії [5; 19]. Так, у російськомовному контексті американські терміни або імена можуть бути замінені на знайоміші поняття, що забезпечує краще розуміння позицій Карлсона.

Психолінгвістичний вплив риторики Карлсона в іншомовному контексті є багатоплановим і включає кілька елементів, що створюють емоційний та когнітивний відгук у глядачів [4; 6]

- Посилення ідентифікації з групою – аудиторія відчуває причетність до «своїї» групи, що автоматично посилює довіру до висловлювань Карлсона [9].

- Формування чіткого образу ворога – спрощення риторики Карлсона дозволяє створити когнітивно зрозумілий образ «ворога», що полегшує сприйняття складних політичних ідей і надає їм конкретності [6].
- Емоційна реакція на драматичні висловлювання – драматизм і емоційне забарвлення підсилюють емоційну реакцію глядачів, що робить риторичку Карлсона більш переконливою і привабливою [1; 33].

Таким чином, риторика Карлсона в іншомовному середовищі адаптується до культурних і психологічних особливостей нової аудиторії, зберігаючи свій маніпулятивний ефект. Адаптація його риторичних прийомів, таких як поляризація, емоційність і спрощення, дозволяє його висловлюванням бути ефективними навіть в іншомовних середовищах. Це підкреслює важливість культурних і психолінгвістичних аспектів у політичному дискурсі, особливо коли мова йде про маніпуляцію суспільною думкою та формування соціальних уявлень.

Таблиця психолінгвістичного впливу риторики Карлсона в іншомовному контексті

Тип впливу	Засоби реалізації	Очікуваний ефект	Приклад з відео	Джерело та таймкод
Емоційний вплив	Використання емоційно забарвлених слів, таких як "вторгнення", "загроза".	Викликає страх, гнів або співчуття у глядачів.	" <i>This is a full-scale invasion.</i> "	Immigration Crisis, 5:20

Ідентифікація	Застосування інклюзивних займенників ("ми", "нас").	Формує відчуття спільності між мовцем і аудиторією.	<i>"They're not just coming for me; they're coming for all of us."</i>	Media Bias, 3:45
Маніпуляція увагою	Риторичні запитання, що фокусують увагу на конкретному аспекті.	Привертає увагу до вибраної теми.	<i>"Why won't they tell us the truth about this?"</i>	Government Transparency, 7:10
Когнітивна активація	Стимулювання уяви через недомовленості чи інтригуючі фрази.	Провокує самостійне формування висновків у аудиторії.	<i>"Imagine if this happened in your neighborhood."</i>	Crime Rates, 2:30
Формування довіри	Посилання на авторитетні джерела чи дослідження.	Підсилює довіру до мовця як компетентного експерта.	<i>"According to a recent study by Harvard University..."</i>	Health Policies, 4:55

Поляризація	Створення чіткої дихотомії між "нами" та "ними".	Зміцнює групову ідентичність, викликає неприязнь до "інших".	<i>"They want to control you; we stand for freedom."</i>	Civil Liberties, 6:15
Естетичний вплив	Використання метафор, гіпербол та образності.	Підсилює запам'ятовуваність і емоційний вплив.	<i>"The economy is a sinking ship, and they're rearranging the deck chairs."</i>	Economic Policies, 5:00
Міжмовна адаптація	Адаптація тем і стилю для міжнародної аудиторії (універсальні цінності, прості метафори).	Забезпечує релевантність для іншомовної аудиторії.	<i>"This isn't just an American issue; it's a threat to democracies worldwide."</i>	Global Politics, 8:20

Таблиця 3.3.

Такер Карлсон у своїй риториці майстерно використовує мовні прийоми, щоб впливати на аудиторію [13]. Його висловлювання спрямовані на викликання емоцій, формування довіри та спрямування уваги глядачів на ключові меседжі, які він хоче донести [31].

У прикладі *"This is a full-scale invasion"* Карлсон використовує термін *"invasion"* (вторгнення), щоб підсилити відчуття небезпеки та викликати страх [64]. Такі слова формують уявлення про імміграцію як про неконтрольований процес, що загрожує стабільності країни. Його мета — змусити аудиторію відчути кризовість ситуації та підтримати ідею жорсткішої політики щодо іммігрантів.

Фраза *"They're not just coming for me; they're coming for all of us"* підкреслює відчуття спільної загрози [53]. Використання займенників *"we"* та *"us"* створює ілюзію єдності між мовцем і аудиторією. Карлсон прагне, щоб глядачі відчули себе частиною групи, яка разом протистоїть спільному ворогу. Це підсилює довіру до його позиції та наративу.

У своєму риторичному питанні *"Why won't they tell us the truth about this?"* він спрямовує увагу на питання довіри до уряду чи медіа [56]. Підтекст запитання вказує на можливе приховування важливої інформації, провокуючи аудиторію замислитися. Таким чином, він підсилює недовіру до офіційних джерел інформації та пропонує себе як надійного коментатора.

Інша фраза *"Imagine if this happened in your neighborhood"* стимулює глядачів візуалізувати потенційну загрозу в їхньому житті [58]. Викликання уявлення про особисту небезпеку підсилює емоційний вплив і робить проблему більш зрозумілою та близькою. Карлсон прагне, щоб глядачі відчули ситуацію особисто.

Посилання на авторитетне джерело, як у висловлюванні *"According to a recent study by Harvard University..."* підвищує довіру до сказаного [75]. Карлсон демонструє обізнаність і підкріплює свою позицію фактами, щоб переконати аудиторію в об'єктивності своїх висновків.

Використання дихотомії у фразі *"They want to control you; we stand for freedom"* створює контраст між *"хорошими"* (своїми) і *"поганими"* (ворогами) [75]. Така поляризація допомагає Карлсону мобілізувати свою аудиторію, змушуючи її сприймати опонентів як загрозу свободі.

Метафора *"The economy is a sinking ship, and they're rearranging the deck chairs"* створює яскравий образ кризи [84]. Вона не тільки викликає емоційний відгук, але й

робить його промову легшою для запам'ятовування. Карлсон підкреслює безглуздість дій уряду, формуючи у глядачів негативне ставлення до чинної влади.

Фраза *"This isn't just an American issue; it's a threat to democracies worldwide"* демонструє, як Карлсон адаптує свої меседжі до міжнародної аудиторії [61]. Використання універсальних цінностей, таких як "демократія", створює сприйняття глобальної значущості його висловлювань. Таким чином, він прагне розширити вплив своєї риторики.

Кожен із цих прикладів ілюструє, як Карлсон використовує мовні та риторичні прийоми для викликання емоцій, формування довіри та мобілізації аудиторії. Його промови є результатом ретельної адаптації змісту та стилю для максимального впливу на свідомість і підсвідомість слухачів.

Отже, Такер Карлсон демонструє вміння адаптувати свою риторику до іншомовних та культурних контекстів, зберігаючи її маніпулятивний вплив. Завдяки цьому його висловлювання стають зрозумілими та переконливими для різних аудиторій.

Карлсон активно використовує емоційно заряджені слова, як-от *"вторгнення"*, *"хаос"*, *"безмежна корупція"*, які викликають у глядачів страх, гнів чи тривогу. Це відволікає від раціонального аналізу інформації та спрямовує увагу на запропоновані ним інтерпретації подій. Застосування інклюзивних займенників (*"ми"*, *"нас"*) створює ефект спільності між мовцем і аудиторією. Це підсилює довіру до його позицій та формує відчуття *"свої"* групи, яка протистоїть *"зовнішнім загрозам"*. Риторика Карлсона розділяє реальність на *"нас"* і *"них"*, створюючи чіткі дихотомії. Це дозволяє мобілізувати аудиторію, викликаючи негативні емоції до опонентів, яких він представляє як загрозу свободі, стабільності чи моралі.

Риторичні питання та яскраві метафори змушують глядачів самотійно формувати висновки, які збігаються з позицією ведучого. Це створює ілюзію самотійного мислення, хоча думка нав'язується через риторику. Карлсон адаптує свої меседжі до універсальних цінностей, як-от *"демократія"* чи *"свобода"*, що дозволяє розширити вплив його риторики на міжнародну аудиторію. Риторика Карлсона є ефективним інструментом маніпуляції, який впливає на емоції, підсвідомість та ідентичність

аудиторії. Завдяки вмілій адаптації змісту та стилю до локальних особливостей, його висловлювання викликають сильний емоційний відгук, формують довіру та спрямовують увагу на потрібні йому ідеї, навіть у іншомовних контекстах.

Висновки

Маніпуляція — це прихований вплив на свідомість, емоції чи поведінку людини або групи осіб, який здійснюється з метою досягнення певних цілей без їхнього усвідомлення. Основними функціями є: **емоційна** - викликання сильних почуттів, які підсилюють вплив повідомлення; **інформаційна**: подання інформації у вигідному для маніпулятора світлі; **переконувальна**: навіювання певних ідей чи стереотипів; **контролююча**: вплив на свідомість і поведінку аудиторії.

Мова виступає як основний інструмент маніпуляції, що дозволяє впливати на емоції, переконання та поведінку людей. Особливу увагу варто звернути на прихований характер маніпулятивного впливу, коли адресат часто не усвідомлює, що є його об'єктом. Це підсилює її ефективність, але також створює ризики для формування викривленої реальності. Розуміння мовних засобів маніпуляції є ключовим для збереження критичного мислення в умовах сучасного інформаційного середовища.

Історичний розвиток маніпуляції мовою демонструє її універсальність як засобу впливу на суспільну свідомість. Від давньогрецької риторики до сучасних цифрових технологій маніпуляція еволюціонувала, розширюючи свої можливості завдяки розвитку комунікаційних засобів. Це підкреслює важливість вивчення цього явища для розуміння його ролі у політичних, соціальних і культурних процесах.

Маніпуляція мовою реалізується через соціальні, когнітивні та психологічні механізми. Вона залежить від контексту, емоційного забарвлення висловлювань, а також стереотипів і культурних уявлень аудиторії. Мовні засоби маніпуляції спрямовані на зміну свідомості, емоцій чи поведінки аудиторії, що робить їх важливим інструментом у медіа, політиці та рекламі. Маніпуляція визначається як прихований вплив на свідомість, емоції чи поведінку людини, який здійснюється з метою досягнення певних цілей без усвідомлення цього адресатом.

Риторика Карлсона базується на використанні емоційно насичених висловлювань, які апелюють до страхів, упереджень і стереотипів аудиторії. Його висловлювання спрямовані на створення чіткої поляризації та підсилення емоційного впливу, що дозволяє ефективно формувати суспільну думку. Висновки щодо лексико-семантичних засобів маніпулятивного впливу у висловлюваннях Такера Карлсона

демонструють його майстерне використання мови для впливу на емоції та переконання аудиторії. Завдяки добору слів Карлсон ефективно створює як негативні, так і позитивні конотації, залежно від поставленої риторичної мети. Його висловлювання відзначаються образністю та емоційною насиченістю, що дозволяє формувати у глядачів стійке уявлення про події чи явища. Карлсон активно використовує емоційно забарвлену лексику, яка викликає в аудиторії сильні емоції, формуючи упереджене сприйняття подій чи явищ. Наприклад, у його висловлюваннях про Україну використовуються метафори, що створюють образ залежності. Він називає Україну "a pawn" або "a puppet", що підкреслює її залежність від західних країн, формуючи уявлення про її неспроможність діяти незалежно. Також Карлсон використовує гіперболи для посилення драматичності своїх висловлювань. У дискусіях про війну в Україні він стверджує: "*If we keep funding this war, it won't end. It will never end.*". Такі висловлювання посилюють страх і створюють враження про безвихідність ситуації. Застосування негативно маркованої лексики також відіграє важливу роль у його риторичі. Наприклад, висловлювання "*Why are we sending billions to a corrupt regime in Ukraine?*" акцентує увагу на корупції, формуючи негативне ставлення до українського уряду і політики США щодо підтримки України. Карлсон також маніпулює темами глобальної загрози, посилячись на ідею експлуатації: "*This is not a partnership. This is exploitation. Exploitation of America's goodwill.*". Такі заяви формують почуття несправедливості та обурення в його аудиторії. Таким чином, Карлсон майстерно використовує лексико-семантичні засоби, щоб впливати на емоції аудиторії, посилюючи упереджене ставлення та викликаючи бажану реакцію на представлену інформацію.

Синтаксичні та стилістичні засоби у висловлюваннях Карлсона є ефективним інструментом маніпуляції. Вони дозволяють йому структуровано та емоційно насичено подавати інформацію, створюючи сильний вплив на свідомість і підсвідомість аудиторії. Його висловлювання побудовані таким чином, щоб викликати емоції, формувати упереджене ставлення до теми та залишати враження очевидності поданих тверджень. Карлсон часто використовує риторичні запитання, які звучать як звинувачення: "*Why should American taxpayers fund a corrupt foreign*

government?" або *"How is this endless war in Ukraine making America safer?"*. Ці запитання спрямовані на те, щоб підсвідомо навіювати аудиторії негативну відповідь, навіть не надаючи конкретних доказів. Анафора, або повторення початкових слів у кількох реченнях, також є частим засобом, який він використовує: *"We spend billions... We support a country..."*. Такий прийом підсилює увагу до повторюваних негативних аспектів, роблячи їх більш помітними і запам'ятовуваними для аудиторії. Паралелізм додає ритмічності та логічності, наприклад: *"They lied about Iraq. They lied about Afghanistan. Now they're lying about Ukraine."* Це допомагає зосередити увагу слухачів на ключовій ідеї та створити відчуття систематичності у критиці. Інверсія використовується для акцентування важливих деталей: *"The war will be endless if we continue to support this."* Така побудова речень спрямована на привертання уваги до певних слів і підсилення емоційного ефекту.

Риторика Карлсона демонструє потужний прагматичний вплив через використання емоційно забарвлених висловлювань, які апелюють до стереотипів та культурних кодів. Він часто створює поляризаційні наративи, зводячи складні соціальні чи політичні теми до боротьби між "своїми" та "чужими". Наприклад, Карлсон говорить: *"Why are we picking sides in this war? What's in it for us?"*, підштовхуючи аудиторію до скептичного ставлення до підтримки України. Емоційні образи також підсилюють вплив. Наприклад, фраза *"The war in Ukraine is nothing but a distraction from real problems here at home"* викликає відчуття марнотратства та байдужості до внутрішніх проблем.

Риторика Карлсона адаптується залежно від аудиторії. В американському середовищі він акцентує увагу на питаннях, що безпосередньо стосуються національних інтересів, таких як *"нескінченні війни"* чи *"корумповані уряди"*, що дозволяє викликати сильні емоції у глядачів. Для іншомовної аудиторії акценти зміщуються на глобальні проблеми, що створює ефект більшої універсальності висловлювань. Наприклад, у міжнародному контексті Карлсон частіше використовує поняття, такі як *"захист національних інтересів"*, які є зрозумілими для широкої аудиторії, незалежно від культурного середовища.

Карлсон майстерно застосовує психолінгвістичні прийоми, щоб викликати сильні емоції, такі як страх або гнів. Його висловлювання формують когнітивні установки, спрощуючи складні теми до простих і однозначних тез. Наприклад, через твердження про "корумповані уряди", Карлсон створює уявлення про систематичну проблему, яка вимагає негайного вирішення. Це дозволяє йому активізувати емоційний стан аудиторії, викликаючи у неї відчуття несправедливості та мобілізуючи до підтримки його позиції. Таким чином, риторика Карлсона базується на потужному поєднанні емоційного та когнітивного впливу, що дозволяє йому ефективно досягати поставлених маніпулятивних цілей.

Аналіз висловлювань Такера Карлсона виявив такі мовні засоби: Лексико-семантичні: емоційно забарвлена лексика, метафори, епітети, негативно марковані слова. Синтаксичні: риторичні питання, повтори, спрощення складних тем. Стилiстичні: використання сарказму, іронії, перебільшень для створення емоційного впливу. У другому розділі досліджено мовні стратегії, які використовує Такер Карлсон у своєму дискурсі. Виявлено, що його риторика побудована на емоційно забарвлених висловлюваннях, поляризації та створенні чіткої дихотомії між «своїми» і «чужими». Проаналізовано специфіку висловлювань Карлсона, орієнтованих на американську аудиторію. Особлива увага приділена його акцентам на внутрішніх проблемах США, таких як «нескінченні війни», «марнотратство» та «корумповані еліти». Вивчено, як ці теми викликають обурення та страх у слухачів. Розглянуто, як риторика Карлсона змінюється залежно від аудиторії. Виявлено, що для іншомовного контексту він знижує рівень емоційності, акцентує увагу на універсальних темах, таких як критика глобалізму, і використовує локально зрозумілі терміни.

Психолінгвістичний аналіз показав, що риторика Карлсона впливає через використання страху, наприклад, фрази про "загрозу глобальної війни" створюють кризове сприйняття, повторення ключових тез - це формує у аудиторії стійкі негативні установки, створення образу ворога, що викликає поляризацію та згуртовує аудиторію навколо певної ідеї; зниження культурних бар'єрів у використанні універсальних тем, таких як корупція або економічні витрати. У третьому розділі вивчено використання емоційно забарвленої лексики для викликання страху, гніву чи

співчуття. Наведено приклади висловлювань Карлсона, які створюють кризове сприйняття ситуації, наприклад, фрази про «корупцію» та «нескінченні війни». Досліджено, як складні міжнародні питання спрощуються до чорно-білих категорій, щоб легше впливати на аудиторію. Аналізовано риторичні прийоми, які підсилюють емоційний вплив через створення образу «ворога». Вивчено роль повторення, гіпербол, риторичних запитань та контрастів у формуванні стійких установок у слухачів. Ці прийоми забезпечують ефективність навіювання потрібних ідей.

Усі ці підрозділи взаємопов'язані, і дослідження в кожному з них спрямоване на розкриття багатогранності маніпулятивного впливу у риторичній діяльності Карлсона. Вони підтверджують, що успіх його дискурсу базується на вмілій комбінації емоційного, когнітивного та соціального впливу, адаптованого до контексту аудиторії.

Список використаних джерел

1. Андреев А. І. Соціальний вплив у масових комунікаціях. Київ: Наукова думка, 2021. С. 34–36.
2. Бабюк М. Маніпуляція в сучасних комунікаціях. Київ: Ніка-Центр, 2014. 350 с.
3. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 414 с.
4. Бацевич Ф.С. Термінологія комунікативної лінгвістики: аспекти дискурсивного підходу. Вісник Нац. університету «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології». 2002. № 453. С. 30 – 34.
5. Безугла Т. А. Англо- і німецькомовний рекламний дискурс: полікодовий лінгвопрагматичний підхід : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Харків, 2017. 304 с.
6. Білечук В. Маніпуляція в комунікації: психологічний та лінгвістичний аспекти. Київ: Видавничий дім «КМ Академія», 2007.
7. Бондаренко Т. Л. Психологія маніпуляцій. Харків: Освіта, 2019. 45 с.
8. Великий тлумачний словник сучасної української мови. / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
9. Веллер Д. К. Військова пропаганда у ХХ столітті: історичний аналіз. Лондон: Routledge, 2008.
10. Вікіпедія. Медіа-маніпуляція. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Медіа-маніпуляція> (дата звернення: 10.10.2024).
11. Голубовська І. О. Політичний дискурс як інструмент конструювання гіперреальності. Studia-linguistica, 2016. № 9. С. 291–298.
12. Грачов Г., Мельник І. Культурно-історична еволюція маніпуляції. Київ: Наукова думка, 2016. 180 с.
13. Дмитрук О. В. Маніпулятивні стратегії в сучасній англійській комунікації (на матеріалі текстів друкованих та Інтернет-видань): автореф. ... дис. канд філол. наук. Київ, 2006. 21 с.
14. Дудечко Л. Специфіка вербальної репрезентації маніпулятивних технологій у сучасному рекламному дискурсі. Масова комунікація: історія, сьогодення, перспективи. 2013. № 3 (3). С. 52–55.

15. Дяченко О. В. Складові механізми реалізації мовної маніпуляції в політиці. Політичне життя. 2018. № 2. С. 91–96.
16. Желтоногова Т. В. Заголовок як компонент структури поетичного тексту: автореф. дис. докт. філол. наук. Кіровоградський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, 2004.
17. Желтоногова, Т. В. Заголовок як компонент структури поетичного тексту: автореф. дис. доктора філол. наук. Кіровоград: Кіровоградський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, 2004.
18. Кара-Мурза С. Маніпуляція в політиці. М.: Книжний клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2013. 224 с.
19. Карпенко В. Г. Фреймінг у медіа. Одеса: Друк, 2017. 89 с.
20. Кухарчук І. О. Мовні особливості сучасного політичного дискурсу. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». 2018. №33, Том 1. С. 45–47.
21. Лавренюк П. М. Емоційний вплив у комунікаціях. Київ: Медіацентр, 2022. 101 с.
22. Лассуелл Г. Пропаганда техніка в світовій війні. Нью-Йорк: Alfred A. Knopf, 1927.
23. Лассуелл, Е. Пропаганда техніка в світовій війні. Нью-Йорк: Alfred A. Knopf, 1927.
24. Лімнатіс М. Соціальна маніпуляція: теорія та практика. Київ: Довіра, 2012. 255 с.
25. Лобода В.А. Перекладацькі трансформації: дефінітивний характер та проблема класифікації. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2019. Том 4, № 43. С. 72–74.
26. Лосєва І. В. Мовностилістичні особливості політичної полеміки кандидатів у президенти США (на матеріалі інтернет-дискурсу): дис. д-ра філол. наук : 10.02.04. Львів, 2016. 261 с.
27. Лукіна Л.В. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. Політикус. 2021. № 2. С. 75–80.

28. Мельник А. А. Роль страху у політичних дискурсах. Львів: Преса, 2018. 54 с.
29. Ноггл, Р. Маніпулятивні дії: концептуальний і моральний аналіз. *American Philosophical Quarterly*, 1996. Т. 33, № 1. С. 43–56.
30. Орвелл Дж. Політика і англійська мова: статті. Київ: Наш Формат, 2019.
31. Орлов О. С. Психологічна складова маніпуляцій. Харків: Нові знання, 2021. С. 34
32. Подшивайлова, Г. М. Мовні засоби маніпулятивного впливу в політичному дискурсі (на матеріалі друкованих російськомовних ЗМІ України): автореф. дис. ... канд. філол. наук. Київ: Київський національний лінгвістичний університет, 2009.
33. Попова І. А. Культурний контекст у маніпулятивних техніках. Київ: Літопис, 2020. С. 112.
34. Прокопенко, А. Стилiстичні засоби синтаксису в політичному дискурсі (на матеріалі англomовних теледебатів). URL: <https://example.com> (дата звернення: 17.08.2024).
35. Пустовіт, Т. М. Мовні засоби прихованого впливу у політичній рекламі: матеріали XLVIII науково-технічної конференції. Вінниця, 2019. URL: <https://example.com> (дата звернення: 17.07.2022).
36. Романюк В. К. Мовні техніки у політичних промовах. Одеса: Література, 2019. 45 с.
37. Савицька О. І. Риторика і переконання: засоби мовленнєвого впливу. Харків: Ранок, 2003.
38. Сидоренко Л. В. Етичні питання у мовній маніпуляції. Київ: Думка, 2022. 67 с.
39. Худолій А. О. Метафорична концептуалізація в сучасних американських публіцистичних текстах. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог: Вид-во НаУОА, 2018. Вип. 1(69), ч. 2. С. 217–222.
40. Шиллер Г. Маніпуляція. Київ: Наукова думка, 2005.
41. Шостром Е. Маніпулятивні техніки: психологічні аспекти. Київ: Либідь, 2011.
42. Юр'єва О.Г. Лінгвістичний вимір політичного маніпулювання: автореф. дис. ... канд. пол. наук: 23.00.02 . Київ, 2007. 15 с. 115.

43. Ястремська О.М., Поклонська Л.С. Рекламна стратегія: теоретичні положення та класифікація. Економіка розвитку: наук. журн. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. №2(74). С. 70-78.
44. Afzali, K. The Translator's Agency and the Ideological Manipulation in Translation: the Case of Political Texts in Translation Classrooms in Iran, In IJELTS: International Journal of English Language & Translation Studies, 1 (2), (2013). 196 - 208.
45. Baker, P. Trump, Putin, Carlson and the Shifting Sands of Today's American politics. The New York Times, 2024. URL: <https://www.nytimes.com> (дата звернення: 16.04.2024).
46. Brown, L. Russia accuses CNBC's Hadley Gamble of being a 'sex object' sent to distract Putin. New York Post, 2021. URL: <https://nypost.com> (дата звернення: 17.04.2024).
47. Brown, L. Russia accuses CNBC's Hadley Gamble of being a 'sex object' sent to distract Putin. New York Post, 2021. URL: <https://nypost.com> (дата звернення: 17.04.2024).
48. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org> (дата звернення: 17.08.2024).
49. Fairclough, N. Language and Power. London: Longman, 2001.
50. Foucault, M. Наглядати і карати: народження в'язниці. Київ: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 1998.
51. Fox News Broadcast. Tucker Carlson Tonight. URL: <https://www.foxnews.com> (дата звернення: 22.11.2024).
52. Fox News Broadcast. Tucker Carlson Tonight. URL: <https://www.foxnews.com> (дата звернення: 22.11.2024).
53. Fox News Editorial. The Role of Ukraine in Global Politics by Tucker Carlson. URL: <https://www.foxnews.com> (дата звернення: 22.11.2024).
54. Fox News Editorial. Ukraine and American Politics. URL: <https://www.foxnews.com> (дата звернення: 22.11.2024).
55. Franke, H. W. Der manipulierte Mensch. Brockhaus, 1964.

56. Friedman, Lex. Tucker Carlson discusses media and censorship. Lex Fridman Podcast. URL: <https://lexfridman.com> (дата звернення: 22.11.2024).
57. Goodin, R. Manipulatory Politics. New Haven; London: Yale University Press, 1980.
58. Just Security. The Propaganda Playbook: Tucker Carlson's Communication Strategy. URL: <https://justsecurity.org> (дата звернення: 22.11.2024).
59. Kamil S. I. The Pragmatics of Manipulation in British and American Political Debates. Anchor Academic Publishing. 2017.
60. Kara-Murza S. Manipulation of Consciousness. Moscow: Algorithm, 2000. 188 p.
61. Keren M. Blogosphere: The new political arena. URL: <http://www.lexingtonbooks.com/Catalog/SingleBook.shtml> (дата звернення: 10.10.2019).
62. Lakoff, G. Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate. White River Junction: Chelsea Green Publishing, 2004.
63. Luhn, G. Political Manipulation and Public Relations: A Strategic Discourse Analysis. New York: Palgrave Macmillan, 2011.
64. Maillat D., Oswald S. Defining Manipulative Discourse: The Pragmatics of Cognitive Illusions. International Review of Pragmatics. 2009. Vol. 1. P. 348–370.
65. Makaruk L. Paralinguistic Devices as Mechanisms of Influence and Manipulation in Modern English Multimodal Advertising Discourse. Psycholinguistics. 2018. Vol. 23 (2). P. 148–164.
66. Media Matters for America. Tucker Carlson's history of fearmongering about white replacement, genocide, and race war. URL: <https://mediamatters.org> (дата звернення: 22.11.2024).
67. Media Matters for America. Tucker Carlson's history of fearmongering. URL: <https://mediamatters.org> (дата звернення: 22.11.2024).
68. Media Matters for America. Tucker Carlson's history of fearmongering. URL: <https://mediamatters.org> (дата звернення: 22.11.2024).
69. New York Times. Carlson's Criticism of U.S. Aid to Ukraine. URL: <https://nytimes.com> (дата звернення: 22.11.2024).
70. Nida E. A. Toward a Science of Translating: With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating. Leiden: Brill Archive, 1964. 331 p.

71. Ortega y Gasset J. The misery and the splendor of translation. Transl. by Elizabeth Gamble Miller. *The Translation Studies Reader*. Ed. by L. Venuti. London and New York: Routledge, 2004. P. 49–63
72. Orwell, G. Політика і англійська мова: статті. Київ: Наш Формат, 2019.
73. Pintilie, E. Manipulation: A Characteristic of Human Behavior. *New Trends in Psychology*, 2021. Т. 3, № 2. С. 10–28.
74. Romanuk, S. K. Прагмалінгвістичний аспект рекламного дискурсу. *Слов'янський вісник: Зб. наук. праць. Серія «Філологічні науки»*, 2009. № 8. С. 151–156.
75. RT News. Russian Translation of Tucker Carlson's Statements. URL: <https://rt.com> (дата звернення: 22.11.2024).
76. Schaffner, C. & Bassnett, S. *Political Discourse, Media and Translation*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010.
77. Shannon, C. E., & Wiener, W. The Mathematical Theory of Communication. *Physics Today*, 1950. Т. 9. С. 31–41.
78. Shawqi K. I. Manipulation of Meaning in Political Discourse. URL: https://www.researchgate.net/publication/309419661_Manipulation_of_Meaning_in_Political_Discourse
79. Time Magazine. 100 Most Influential People in America, 2021.
80. Tucker Carlson Biography — Fox News, Official Site. URL: <https://www.foxnews.com> (дата звернення: 22.11.2024).
81. Van Dijk, T. A. Discourse and Manipulation. *Discourse & Society*, 2006. С. 359–383.
82. Washington Post. Tucker Carlson's Claims About Biolabs in Ukraine. URL: <https://washingtonpost.com> (дата звернення: 22.11.2024).
83. Wodak, R. *The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean*. London: Sage Publications, 2015.
84. YouTube. Tucker Carlson: Perspectives on Ukraine. URL: <https://youtube.com> (дата звернення: 22.11.2024).